

Имам БУХАРИ

Имандылық қағидалары

*Имандылық деген не?
Оған қалай қол жеткіземіз?*

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ИМАМ БУХАРИ

ИМАНДЫЛЫҚ ҚАҒИДАЛАРЫ

*Ата-ананы, баланы және туыстық
қарым-қатынасты қадірлеу жөніндегі хадистер*

Араб тілінен аударған:
Абдуссамад Махат

ББК 86.31

И 86

*Араб тілінен аударған
Абдуссмад Махат*

Имам Бухари

И 86 Имандылық қағидалары. — Алматы: “Өнер”
баспасы, 2008. — 52 бет.

ISBN 9965-768-74-9

Қасиетті Құран кітабында нұсқалған имандылық ережелерін терең игеріп, жолын ұстаған сайын Адам баласының жарық дүниедегі жолы ашыла түсетіні көміл.

Қазақ халқы Ислам дінімен біте қайнасқан. Ата-бабаларымыз осы діннің саясында тіршілік етті. Ендеше олардың ұрпақтары біздер де дінге бет бұрып, имандылық жолын ұстануымыз қажет.

Қолдарыңыздағы кітап Ислам ғылымдарының асылы — имандылық саласындағы қағидалар жайында әңгімелейді.

ББК 86.31

ISBN 9965-768-74-9

© “Өнер” баспасы, 2008

ИМАНДЫЛЫҚ ҚАҒИДАЛАРЫ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على نبينا محمد صلى الله
وسلم عليه وعلى آله وصحبه والتابعين لهم بإحسان إلى يوم الدين

Кіріспе

Аллаһ Тағаланың қалауымен Пайғамбарымыз Мухаммадтың с.ғ.с. ұлағатты сөздерін қамтыған тағы бір еңбек жарық көруде. Бұл еңбектің негізгі тақырыбы - *әдептілік, этика мәселесі*, мақсаты — *көпшілікті мұсылмандық этиканың өнегесі ретінде ұсынуға көбірек лайық болған, тәрбиелік мәні үлкен хадистермен таныстыру*. Еңбектің “Имандылық қағидалары” деп аталуына осы негіз болды.

“Имандылық қағидалары” Имам Бухаридің **“الأدب”** (сөзбе-сөз: Жеке тұлғаның әдептілік қағидалары) негізінде құрастырылуда. Имам Бухаридің бұл кітабы Пайғамбарымыздың с.ғ.с. 1322 хадисін қамтыған көлемді еңбек. **“الأدب المفرد”** өз кезегінде Имам Бухаридің **“الجامع”** (әл-жәмиғус-сахих) атты кітабының тарауларының бірі. Бұл тараудың негізін әдептілік, этика саласына қатысты хадистер құрайды.

Аллаһ Тағала қаласа, Имам Бухаридің **“الأدب المفرد”** еңбегі араб тіліндегі түпнұсқасынан қазақ тіліне кітапшалар түрінде толық аударылуы жоспарланып отыр, лайым солай болғай! Қолдарыңыздағы кітапша — соның алғашқысы.

Кіріспеде оқырманның назарын мына мәселелерге ерекше аударуды қажет деп ойлаймыз:

1. Түрлі әдебиетте адам аты, ауыл, өзен, тау атаулары үлкен әріппен жазылады. Сонымен қатар көп әдебиетте Жаратушымыз Аллаһ Тағаланың есімдері мен сипаттары және өз дініміздің атауы (Ислам) кіші әріппен жазылады. Неге?! Әлде, *Иван*, *Зина* (ойнастық) есімдері мен “*Шарапхана*”, “*Путь Ильича*” сияқты мекен атауларының қасиеттілігі мұсылмандар үшін Аллаһ Тағаланың есімдері мен дініміздің атауынан артық болғаны ма?

2. Кітапта Пайғамбарымыз р.л.ғ. бен сахабалардың р.л.ғ. есімдері араб тіліндегі түпнұсқаға сәйкес жазылды. Мысалы, Мұхамед емес, Мухаммад (مُحَمَّد). Мұндағы мақсат - әрбір мұсылман үшін қасиетті болған есімдерді жазу және айтуда қатесіз пайдалану.

Дана қазақ “піскен асты жеуші көп, болған іске сыншы көп” демекші, бұл еңбек те сынға түсері сөзсіз. Кемшіліксіз жалғыз Аллаһ Тағала. Сондықтан да біз бұл еңбектің кемшілігі жоқ, тек біздікі дұрыс деп айтудан аулақпыз. Әрі хадистердің аудармасына қатысты сын-ескертпелерін айтатын ағайынға алдын ала ризашылықпен алғысымызды білдіреміз.

Аллаһ Тағала барлығымызға пайдалы білімге амал етуді нәсіп етсін. Әрбір ісімізде Құранды жетекші етіп, рахметіне бөлесін. Ақырет табысына жеткізіп, жәннатқа кіруді нәсіп етсін! *Әмин!*

-
- *Хадис* – Пайғамбардың с.ғ.с. айтқан сөзі.
 - *Сүннәт* – Пайғамбардың с.ғ.с. істеген амалдары, айтқан сөздері. Хадис пен сүннәт мұсылмандық ілімі мен шариғатын құрайтын негізгі құрал.
 - *с.ғ.с. (соллал-лаһу ғаләйһи уа сәлләм)* – Оған (яғни, Пайғамбарға) Аллаһ Тағаланың игілігі мен сәлемі болсын.
 - *р.л.ғ. (родиял-лаһу ғанһу)* – одан (яғни, сахабадан) Аллаһ Тағала разы болсын.
 - *Руаят ету* – жеткізу, айту.
 - *Сахаба* – Пайғамбарға с.ғ.с. еруші, Оның с.ғ.с. серігі.

ИМАНДЫЛЫҚ ҚАФИДАЛАРЫ

ҰЛЫ МУХАДДИС ИМАМ БУХАРИ

Қазіргі таңда кеңінен тараған, түгел Ислам әлемі мойындаған ең алғашқы алты хадис кітабы “Сыхах ситтә”-“Атақты Алтау” деп аталады. Оқырмандар үшін осы “Атақты Алтауды” таныстырған артық болмас, өйткені, бұл еңбектерді жазған кісілер хадис ғылымында Ислам әлемінің маңдайына біткен алты жұлдыз іспетті қаралады. Бұл “алтылықтың” алғашқы төртеуінің жазбагерлері түркі тектес жандар еді, олар: Имам Бухари, Имам Муслим, Имам Тирмизи, Имам Насаи. Имам Әбу Дауд та Иранның Систан уәлаятынан, ал “Систан” сөзіне Файрузабади сөздігінде мынадай түсініктеме бар: “Систан”-араби “сижистан”, әсілінде “сақстан”, сақ тайпалары жасаған жер”.

Әбу Абдуллаһ Мухаммад ибн Исмағил ибн Мугира ибн Бардызда (Біртізбе болуы да мүмкін) Әл-Бухари Әл-Жуьфи 194 һижрада 13 шәууәл айында Бухарада туылған. 256 һижраның Рамазан айының айтында қайтыс болды. Ол жетім өскен, жастай Құранды жаттаған, 9 жасында хадиске ден қойған. 210 һижрада анасы және бауырымен қажылыққа барып, хадис ғылымы жолында сонда қалды. Ол 16 жылда “Әл-Жәмиғус-Сахих” кітабын жазып, оған 600 мың хадистен 9000 хадисті теріп қосты. Имам Бухари жастай көзден зағип болып қалады. Анасы дуалы ауыз, өте пәк кісі болатын. Соның дұғасының себебінен Имамның көзі ашылды. Имамның анасына түсінде Ибраһим пайғамбар з.с. келіп: “Ей, пәкиза жан! Хақ Тағала мейірі түсіп, сенің дұғаңның арқасында балаңның көзі қайта қалпына келді”, - деп хабар берді. Ол кісі қайтыс болып, жерленген соң, оның қабірінен қанша уақыт өте жағымды хош иіс тарап жатты. Бұған сол Хартаң қыстағы тұрғындарының бәрі де куәлік еткен.

Бірінші бап: Аллаһ Тағаланың рақымдылығы

1 – حَدَّثَنَا الْحَكَمُ بْنُ نَافِعٍ قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ:
أَخْبَرَنَا سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: "جَعَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ الرَّحْمَةَ مِائَةَ جُزْءٍ. فَأَمْسَكَ عَنْدَهُ تِسْعَةً
وَتِسْعِينَ. وَأَنْزَلَ فِي الْأَرْضِ جُزْءًا وَاحِدًا. فَمِنْ ذَلِكَ الْجُزْءِ يَتَرَأَّى الْخَلْقُ.
حَتَّى تَرْفَعَ الْفَرَسُ حَافِرَهَا عَنْ وَلَدِهَا خَشْيَةً أَنْ تُصِيبَهُ"

“Аллаһ Тағала рақымдылықты жүз бөлік етіп жаратты (яғни, Аллаһ Тағала жаратқан рақымдылықтың жүз түрі бар). Оның бір ғана бөлігін жер бетіне түсіріп, қалған тоқсан тоғыз бөлігін түсірмеді. Жер бетіне түсірілген рақымдылықтың сол бір ғана бөлігі себебінен бүкіл жаратылыс бірі-біріне мейірімділік етеді. Тіпті биенің өзі құлынына зиян етуінен қорқып тұяғын абайлап басады.”

Хадисті Әбу Иурайра р.л.ғ. риуаят етті

2 – حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ، حَدَّثَنَا الْمُغِيرَةُ (يَعْنِي الْحِزَامِيَّ)، عَنْ أَبِي
الرَّثَادِ، عَنِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "لَمَّا
خَلَقَ اللَّهُ الْخَلْقَ، كَتَبَ فِي كِتَابِهِ، فَهُوَ عِنْدَهُ فَوْقَ الْعَرْشِ: "إِنْ رَحِمْتِي تَغْلِبُ
غَضَبِي"

“Аллаһ Тағала бүкіл жаратылысты жаратқаннан кейін ғаршының үстіндегі Кітапқа: “Менің мейірімділігім ашуымнан басым (яғни, Мен жазалаудан гөрі кешіргенді жақсы көремін)” – жазды.”

Хадисті Әбу Иурайра р.л.ғ. риуаят етті

ИМАНДЫЛЫҚ ҚАФИДАЛАРЫ

Екінші бап: Ата-анаға жақсылық істеу

3 – "وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا"

“Біз адам баласына ата-анаға жақсылық қылуды нұсқадық”

Ғанкабут сүресі, 8 аят

4 – حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ قَالَ الْوَلِيدُ بْنُ عِزَّارٍ أَخْبَرَنِي قَالَ سَمِعْتُ أَبَا عَمْرٍو الشَّيْبَانِي يَقُولُ أَخْبَرَنَا صَاحِبُ هَذِهِ الدَّارِ وَأَوْمًا بِيَدِهِ إِلَى دَارِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ قَالَ الصَّلَاةُ عَلَى وَفَّيْهَا قَالَ ثُمَّ أَيٌّ قَالَ بُرُّ الْوَالِدَيْنِ قَالَ ثُمَّ أَيٌّ قَالَ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ حَدَّثَنِي بِهِنَّ وَلَوْ اسْتَرْذَنُتُهُ لَزَادَنِي

“Мен Нәбиден с.ғ.с.: “Аллаһ Тағаланың ең жақсы көретін амалы қандай?” — деп сұрағанымда, Ол с.ғ.с.: “Уақытылы оқылған намаз” — деді.

- Одан кейін ше?
- Ата-анаға жақсылық істеу.
- Ал, одан кейін ше?
- Аллаһ Тағала жолында соғысу.

Хадисті Абдуллаһ ибн Масъуд р.л.ғ. риуаят етті

5 – حَدَّثَنَا آدَمُ قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ يَعْلَى بْنُ عَطَاءٍ عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: رَضِيَ اللَّهُ فِي الرِّضَا الْوَالِدِ. وَسَخَطَ الرَّبُّ فِي سَخَطِ الْوَالِدِ.

“Аллаһ Тағаланың разылығы ата-ананың разылығында, ал аптуы ата-ананың апуында.”

Хадисті Абдуллаһ ибн Омар р.л.ғ. риуаят етті

Үшінші бап: Анаға жақсылық істеу

6 — حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ عَنْ هِزْمِ بْنِ حَكِيمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ. قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَنْ أَبْرُءُ؟ قَالَ: أُمُّكَ قُلْتُ: مَنْ أَبْرُءُ؟ قَالَ: أُمُّكَ قُلْتُ: مَنْ أَبْرُءُ؟ قَالَ: أُمُّكَ قُلْتُ: مَنْ أَبْرُءُ؟ قَالَ: أَبَاكَ. ثُمَّ الْأَقْرَبُ فَلَا أَقْرَبُ.

“Мен Пайғамбардан с.ғ.с.: “Я, Расулуллаһ, жақсылық істегенге кім лайығырақ?” — деп сұрағанымда, Ол с.ғ.с.: “Анаң!” — деді.

- Одан кейін ше?

- Анаң!

- Ал, одан кейін ше?

- Анаң!

- Ал, одан кейін ше?

- Әкен. Әкеннен кейін жақындық дәрежесіне қарай туыскандарын.

Хадисті Әбу Басым р.л.ғ. риуаят етті

7 — حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ أَبِي مَرْيَمَ قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ بْنُ أَبِي كَثِيرٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي زَيْدُ بْنُ أَسْلَمَ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّهُ أَتَاهُ رَجُلٌ فَقَالَ: إِنِّي خَطَبْتُ امْرَأَةً فَأَبَتْ أَنْ تُنْكَحَنِي، وَخَطَبْتُهَا غَيْرِي فَأَحْبَبْتُ أَنْ تُنْكَحَهُ. فَعَرَفْتُ عَلَيْهَا. فَقَتَلْتُهَا. فَهَلْ لِي مِنْ تَوْبَةٍ؟ قَالَ أُمُّكَ حَيَّةٌ؟ قَالَ: لَا. قَالَ: ثَبِّإِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَتَقَرَّبْ إِلَيْهِ مَا اسْتَطَعْتَ. فَذَهَبَ فَسَأَلْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ: سَأَلْتُهُ عَنْ حَيَّاهُ أَمْهٍ؟ فَقَالَ: إِنِّي لَا أَعْلَمُ عَمَلًا أَقْرَبُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ بَرِّ الْوَالِدَةِ.

“Бата”у ибн Ясар р.л.ғ. риуаятынан: Бір кісі Ибн Аббасқа р.л.ғ. келіп: “Мен бір әйелге құда түсіп едім, бірақ ол маған күйеуге шығуды қаламады. Кейін оған басқа бір адам құда түскен еді, ол оған күйеуге шығуын қалады. Мен қызғаныштан әлгі әйелді өлтірдім. Мен үшін тәубеме келудің жолы бар ма?” — деді. Ибн Аббас р.л.ғ. одан:

ИМАНДЫЛЫҚ ҚАФИДАЛАРЫ

“Сенің анаң тірі ме?” — деп сұрады.

- Жоқ.

- Аллаһ Тағалаға тәубе етіп, қолыңнан келгенше Оның разылығын алуға тырыс.

Осыдан кейін әлгі адам кетті. Мен Ибн Аббасқа р.л.ғ.: “Одан: “Анаң тірі ме?” — деп сұрадың ба?” — дедім. Ол р.л.ғ.: “Мен Аллаһ Тағала үшін анаға жақсылық істеуден артық амалды білмеймін” — деді.”

Хадисті Бата”у ибн Ясар р.л.ғ. риуаят етті

Төртінші бап: Әкеге жақсылық істеу

8 — حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ قَالَ: حَدَّثَنَا وَهَيْبُ بْنُ خَالِدٍ، عَنْ ابْنِ

شَبْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا زُرْعَةَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَنْ أَبْرُءُ؟ قَالَ: أُمُّكَ قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: أُمُّكَ قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: أُمُّكَ قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: أَبَاكَ.

“Пайғамбардан с.ғ.с.: “Я, Расулуллаһ, жақсылықты алдымен кімге істейміз?” — деп сұралғанда, Ол с.ғ.с.: “Анаңа!” — деді.

- Одан кейін ше?

- Анаңа!

- Ал, одан кейін ше?

- Анаңа!

- Ал, одан кейін ше?

Әкеңе!

Хадисті Әбу Һурайра р.л.ғ. риуаят етті

9 — حَدَّثَنَا بَشْرُ بْنُ مُحَمَّدٍ قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ قَالَ: أَخْبَرَنَا يَحْيَى بْنُ

أَيُّوبَ قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو زُرْعَةَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: أَنَّ رَجُلًا نَسِيَ اللَّهَ ﷻ فَقَالَ: مَا تَأْمُرُنِي؟ قَالَ: بِرَّ أُمِّكَ، ثُمَّ عَادَ فَقَالَ: بِرَّ أُمِّكَ، ثُمَّ عَادَ فَقَالَ: بِرَّ أُمِّكَ، ثُمَّ عَادَ

الرَّابِعَةَ فَقَالَ: بَرَّ أَبَاكَ.

“Бір кісі Нәбиге с.ғ.с. келіп: “Маған не бұйырарсыз?” — деді. Ол с.ғ.с.: “Анаңа жақсылық істе” — деді. Кейін қайтып келіп: “Анаңа жақсылық істе” — деді. Кейін қайта келіп: “Анаңа жақсылық істе” — деді. Кейін төртінші рет қайтып келіп: “Әкеңе жақсылық істе” — деді.”

Хадисті Әбу Иурайра р.л.ғ. риуаят етті

Бесінші бап: Зұлымдық еткен болса да ата-анаға жақсылық ету

10 — حَدَّثَنَا حُجَّاجٌ قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَّادٌ — هُوَ ابْنُ سَلَمَةَ — عَنْ سَلِيمَانَ

التَّيْمِيِّ، عَنْ سَعِيدِ الْقَيْسِيِّ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: مَا مِنْ مُسْلِمٍ لَبَّهَ وَالِدَانِ مُسْلِمَانِ، يُضْبِحُ إِلَيْهِمَا مُحْتَسِبًا، إِلَّا فَتَحَ اللَّهُ لَهُ مَا يَبْتَغِي مِنَ الْجَنَّةِ — وَإِنْ كَانَ وَاحِدًا، فَوَاحِدًا. وَإِنْ أَغْضَبَ أَحَدَهُمَا لَمْ يَرْضَ اللَّهُ عَنْهُ حَتَّى يَرْضَى عَنْهُ. قِيلَ: وَإِنْ ظَلَمَ، قَالَ: وَإِنْ ظَلَمَ.

“Қайсы бір мұсылман адам таңертең тұрып, ниеті сауап алу үмітімен мұсылман болған ата-анасына қызмет ету болса Аллаһ Тағала оны жәннатқа жақын етеді. Ата-анасының біреуі ғана тірі болып ниеті сауап алу үмітімен соған қызмет ету болса да солай. Ата-ананың бірін ашуландырған болса, оны қайта разы етпейінше Аллаһ Тағала да одан разы болмайды. Сонда: “Ата-ананың өзі қайырымсыз болса да ма?” — деген сөзге Пайғамбар с.ғ.с.: “Ата-ананың өзі қайырымсыз болса да” — деп жауап берді.”

Хадисті Ибн Аббас р.л.ғ. риуаят етті

ИМАНДЫЛЫҚ ҚАФИДАЛАРЫ

Алтыншы бөп: Ата-анаға жұмсақ сөйлеу

11 – حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ قَالَ: حَدَّثَنَا زِيَادُ بْنُ مَخْرَاقٍ قَالَ: حَدَّثَنِي طَيْسَلَةُ بْنُ مَيَّاسٍ قَالَ: كُنْتُ مَعَ النَّجْدَاتِ، فَأَصَبْتُ دُكُوبًا لَا أَرَاهَا إِلَّا مِنْ الْكِبَائِرِ فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِابْنِ عُمَرَ قَالَ: مَا هِيَ؟ قُلْتُ: كَذَا وَكَذَا. قَالَ: لَيْسَتْ هَذِهِ مِنَ الْكِبَائِرِ. هُنَّ تَسْعُ: الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَقَتْلُ نَفْسِمَةٍ، وَالْفِرَارُ مِنَ الرَّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُخَصَّنَةِ، وَأَكْلُ الرِّبَا، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ، وَالْحَادُ فِي الْمَسْجِدِ، وَالَّذِي يَسْتَسْخِرُ، وَبُكَاءُ الْوَالِدَيْنِ مِنَ الْعُقُوقِ. قَالَ لِي ابْنُ عُمَرَ: أَتَفَرِّقُ مِنَ النَّارِ وَتُحِبُّ أَنْ تَدْخُلَ الْجَنَّةَ؟ قُلْتُ: أَيْ، وَاللَّهِ! قَالَ أَحْيِ وَالِدَاكَ؟ قُلْتُ: عِنْدِي أُمِّي. قَالَ: فَوَاللَّهِ! لَوْ أَلْبَتَ لَهَا الْكَلَامَ، وَأَطْعَمْتَهَا الطَّعَامَ، لَتَدْخُلَنَّ الْجَنَّةَ مَا اجْتَنَبْتَ الْكِبَائِرَ.

“Мен жәрдемге жіберілген әскерде болғанымда бір шама күнөға ұрынып істегендерімді ауыр күнө деген ойда болдым. Істегенім жайында Ибн Омарға р.л.ғ. айтқанымда ол: “Ол қандай күнө?” – деді. Мен не істегенімді айттым. Сонда Ибн Омар р.л.ғ.: “Айтқандарын ауыр күнөға жатпайды. Аллаһ Тағалаға серік қосу, ақысыз кісі өлтіру, басқалар жауға қарсы шыққан уақытта ұрыстан басын алып қашу, ізгі әйелге жала жауып оны зинақорлықта кінәлау, пара алу, жетімдердің малын жеу, мешітте дін бұзарлық іспен айналысу, әлде бір кімнің палшыға барып одан пал апуды өтінуі, баланың ибасыздығынан ата-ананың күйініп жылауы. Осы жеті нәрсе ауыр күнөға жатады” – деді. Осыдан кейін Ибн Омар р.л.ғ. менен: “Сен тозақтан қорқып, жәннатқа кіруді қалайсың ба?” – деп сұрады.

- Құдай-ақы, әрине!
- Ата-анаң тірі ме?

- Анам тірі.
- Аллаһпен ант етемін, анаңа жұмсақ сөйлесен, әрі бақсаң онда ауыр күнәдан сақтанғаныңа қарай міндетті түрде жәннатқа кіресің!”

Хадисті Тойсалә ибн Маййас р.л.г. риуаят етті

Жетінші бап: Ата-ана өсіріп жеткізгеннің қарызы

12 – حَدَّثَنَا قَبِيصَةُ قَالَ: حَدَّثَنَا سَفِيَانُ عَنْ سُهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ

أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "لَا يَجْزِي وَكَدَّ وَالِدَهُ، إِلَّا أَنْ يَجِدَهُ مَمْلُوكًا، فَيَشْتَرِيَهُ فَيُعْتِقَهُ"

“Әкесі өсіріп-жеткізгеннің қарызынан перзент ешқашан құтыла алмайды. Тек құлдықта болған әкесі үшін құнын төлеп, оны құлдықтан азат еткен жағдайда ғана перзент әкесі оны өсіріп-жеткізгеннің қарызынан құтыла алады.”

Хадисті Әбу Иурайра р.л.г. риуаят етті

13 – حَدَّثَنَا آدَمُ قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ بْنُ أَبِي بَرْدَةَ قَالَ: سَمِعْتُ أَبِي

يُحَدِّثُ أَنَّ شَهْدَ بْنَ عُمَرَ، وَرَجُلًا يَمَانِيًّا يَطُوفُ بِالْبَيْتِ، حَمَلَ أُمُّهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ يَقُولُ: إِلَيَّ لَهَا بَعِيرُهَا الْمَذْلُولُ، إِنْ أَذْعَرْتُ رُكَابَهَا لَمْ أَذْعَرْ. ثُمَّ قَالَ: يَا ابْنَ عُمَرَ؟ أَتُرَانِي جَزَيْتُهَا؟ قَالَ: لَا. وَلَا بِزُفْرَةٍ وَاحِدَةٍ. ثُمَّ طَافَ ابْنُ عُمَرَ فَأَتَى الْمَقَامَ فَصَلَّى رُكْعَتَيْنِ ثُمَّ قَالَ: يَا ابْنَ أَبِي مُوسَى! إِنْ كُلَّ رُكْعَتَيْنِ تَكْفِرَانِ مَا أَمَامَهُمَا.

“Мен әкемнің былай дегенін естідім. Ол Ибн Омарды р.л.г. көрген еді. Анасын арқалаған йемендік бір адам: “Мінген түйесі мен қомы қанша пайқалып, тербетілсе де ол анама ешбір әсер ете алмайды” - деген

ИМАНДЫЛЫҚ ҚАФИДАЛАРЫ

мағынадағы сөзді айтып жүріп Қағбаны тауаф етеді (ғибадат ниетімен айналады). Кейін ол Ибн Омардан р.л.ғ.: “Ей, Ибн Омар! Қалай ойлайсың мен анамның ақ сүтінен құтылдым ба?” — деп сұрады. Ибн Омар р.л.ғ.: “Жоқ! Ол (таң сәріде босанып жатқан сәтінде) қиналып бір рет ыңырсығанынан да құтыла алмадың” — деп жауап берді. Осыдан соң Ибн Омар р.л.ғ. Қағбаны тауаф етіп Ибраһимнің ғ.с. мақомының (жатқан орны) жанына келіп екі рәкәғат намаз оқыды. Кейін: “Ей, Әбу Мусаның ұлы! (Нәфіл намаздың) әрбір екі рәкәғаты одан бұрын істелген (жеңіл) күнеларды жуып шаяды” — деді.”

Хадисті Шұбба р.л.ғ. риуаят етті

14 - حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي لَيْثٌ قَالَ: حَدَّثَنِي خَالِدُ بْنُ

يَزِيدٍ عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي هَلَالٍ، عَنْ أَبِي حَازِمٍ، عَنْ أَبِي مُرَّةٍ، مَوْلَى عُقَيْلٍ، أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ كَانَ يَسْتَخْلِفُهُ مَرْوَانَ. وَكَأَنَّ يَكُونُ بِذِي الْحُلَيْفَةِ. فَكَانَتْ أُمُّهُ فِي بَيْتٍ وَهُوَ فِي آخِرِ. قَالَ فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَخْرُجَ وَقَفَّ عَلَى بَابِهَا فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكَ، يَا أُمَّتَاهُ! وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. فَتَقُولُ: وَعَلَيْكَ يَا بُنَيَّ! وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. فَيَقُولُ: رَحِمَكَ اللَّهُ كَمَا رَبَّيْتَنِي صَغِيرًا. فَتَقُولُ: رَحِمَكَ اللَّهُ كَمَا بَرَرْتَنِي كَبِيرًا. ثُمَّ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَدْخُلَ صَنَعَ مِثْلَهُ.

“Маруан Әбу һурайраны р.л.ғ. Хуләйфаға әкім етіп тағайындаған еді. Әбу һурайра р.л.ғ. онда анасымен бірге бір үйде тұрды. Әбу һурайра р.л.ғ. бір шаруамен үйінен шығудан бұрын анасы жататын бөлменің есігінің алдына келіп: “Анажаным! Сізге Аллаһ Тағаланың сәлемі, рахметі мен берекеті болсын! Мені тәрбиелеп өсіргеніңіз үшін Аллаһ Тағала сізді рахметіне бөлесін!” — деп айтатын. Анасы оған р.л.ғ.: “Қартайған шағымда мені құрметтегенің үшін Аллаһ Тағала сені де рахметіне бөлесін, балам!” — деп жауап беретін. Әбу һурайра р.л.ғ. сырттан үйіне кірерінде де осы сөзді айтатын.”

Хадисті Әбу Мурра р.л.ғ. риуаят етті

15 — حَدَّثَنَا أَبُو نَعِيمٍ قَالَ: حَدَّثَنَا سَفِيَانُ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِقِ، عَنْ

أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُبَايِعُهُ عَلَى الْهَجْرَةِ، وَتَرَكَ أَبُو يَهُيَّ يَكْيَانُ فَقَالَ: "ارْجِعْ إِلَيْهِمَا وَأَضْحِكُهُمَا كَمَا أَبْكَيْتُهُمَا"

“Бір адам ата-анасын жылаған күйде қалдырып, Нәбидің с.ғ.с. алдына һижрат (қоныс аудару) еткенге ант бергелі келеді. Сонда Нәби с.ғ.с.: “Ата-ананды жылатқан екенсің, енді барып қуандыр (яғни, ата-анаң рұқсат берген жағдайда ғана һижрат етуін мүмкін)” — деп бұйырады.”

Хадисті Абдуллаһ ибн Ғамр р.л.ғ. риуаят етті

16 — حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ شَيْبَةَ قَالَ: أَخْبَرَنِي ابْنُ أَبِي الْفَدْيِكِ قَالَ:

حَدَّثَنِي مُوسَى عَنْ أَبِي حَازِمٍ. أَنَّ أَبَا مُرَّةَ، مَوْلَى أُمِّ هَانِئٍ بَنَتْ أَبِي طَالِبٍ، أَخْبَرَهُ أَنَّهُ رَكِبَ مَعَ أَبِي هُرَيْرَةَ إِلَى أَرْضِهِ بِالْمَقِيقِ. فِإِذَا دَخَلَ أَرْضَهُ صَاحَ بِأَعْلَى صَوْتِهِ: عَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، يَا أُمَّتَاهُ! تَقُولُ: وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. يَقُولُ: رَحِمَكَ اللَّهُ كَمَا رَبَّيْتَنِي صَغِيرًا. فَتَقُولُ: يَا بُنَيَّ! وَأَنْتَ، فَجَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا وَرَضِيَ عَنْكَ كَمَا بَرَرْتَنِي كَبِيرًا. قَالَ مُوسَى: كَانَ اسْمُ أَبِي هُرَيْرَةَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو.

“Әбу Мурра р.л.ғ. Әбу һурайрамен р.л.ғ. бірге Әл-Ғақиқаға (жер атауы) жол жүрді. Әл-Ғақиқада Әбу һурайраның р.л.ғ. жекеменшік жері бар еді. Жеріне жеткен уақытта Әбу һурайра р.л.ғ. қатты дауыспен: “Анажаным! Сізге Аллаһ Тағаланың сәлемі, рахметі мен берекеті болсын!” — деді. Анасы оған р.л.ғ.: “Саған да Аллаһ Тағаланың сәлемі, рахметі мен берекеті болсын!” — деп жауап берді.

ИМАНДЫЛЫҚ ҚАФИДАЛАРЫ

- Мені тәрбиелеп өсіргеніңіз үшін Аллаһ Тағала сізді рахметіне бөлесін!

- Қартайған шағымда мені құрметтегенің үшін Аллаһ Тағала саған разы болып рахметіне бөлесін!

Хадисті Әбу Хазим р.л.г. риуаят етті

Серізінші бап: Ата-ананы қадірлемеу

17 – حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ قَالَ: حَدَّثَنَا بَشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ قَالَ: حَدَّثَنَا

الْجُرَيْرِيُّ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "أَلَا أُتَبِّحُكُمْ بِكَبِيرِ الْكِبَائِرِ؟" فَلَا تُؤَا: قَالُوا: بَلَى، يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: "الإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ". وَجَلَسَ وَكَانَ مَتَكِّنًا فَقَالَ: أَلَا وَقَوْلُ الزُّورِ". مَا زَالَ يَكْرَرُهَا حَتَّى قُلْتُ: لَيْتَهُ سَكَتَ.

“Абдур-Рохманның әкесінің риуаятынан: Расулуллаһ с.ғ.с. үш қайтара: “Ауыр күнәлардың ішіндегі ең ауыры қандай күнә екенін сендерге айтайын ба?” — деп сұрағанда адамдар: “Я, Расулуллаһ с.ғ.с., айтыңыз” — деді.

- Аллаһ Тағалаға серік қосу және ата-ананы қадірлемеу.

Бұл сөзді айтқанда Расулуллаһ с.ғ.с. арқасын сүйеп отырған болатын. Кейін түзу отырып: “Әрі жалған сөз емес пе” — деді. Сонда Расулуллаһтың с.ғ.с. бұл сөзді қайталағаны соншалық, мен: “Қайталамай қоя салса еді” — дедім.”

Хадисті Мусаддад р.л.г. риуаят етті

18 – حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَامٍ قَالَ: أَخْبَرَنَا جَرِيرٌ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ بْنِ

عَمْرِ، عَنْ وَرَّادٍ، كَاتِبِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ قَالَ: كَتَبَ مُعَاوِيَةُ إِلَى الْمُغِيرَةِ: اكْتُبْ إِلَيَّ بِمَا سَمِعْتَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. قَالَ وَرَّادٍ: فَأَمَلَنِي

عَلَيَّ وَكَتَبْتُ بِيَدِي: أَنِّي سَمِعْتُهُ يَنْهَى عَنْ كَثْرَةِ السُّؤَالِ، وَإِضَاعَةِ الْمَالِ، وَعَنْ قِيلَ وَقَالَ.

“Әл-Муғира ибн Шуъбаның хатшысы Уаррадтың риуаятынан: Муғауийа Әл-Муғираға: “Маған Расулуллаһтан с.ғ.с. не естігенінді жазып жібер” — деп хат жазған еді. Әл-Муғира Муғауийаға беретін жауабын маған айтқан уақытта мен оны өз қолыммен жазып тұрдым: “Мен Расулуллаһтың с.ғ.с.: орынсыз артық сұрақ беруден, малды ысырап етуден (шашудан) және “былай делінген-ді”, “пәленше былай депті” деген (осек сөзге еруден) қайтарғанын естідім.”

Хадисті Мухаммад ибн Саләм р.л.ғ. риуаят етті

Тоғызыншы бап: Ата-анаға тіл тигізген

Аллаһ Тағаланың лағыветіне ұшырайды

19 — حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ قَالَ: حَدَّثَنَا بَشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ قَالَ: حَدَّثَنَا الْجُرَيْرِيُّ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "أَلَا أُتَبِّحُكُمْ بِكَبِيرِ الْكَبَائِرِ!" ثَلَاثًا. قَالُوا: بَلَى، يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: "الإِشْرَاكُ بِاللَّهِ، وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ". وَجَلَسَ وَكَانَ مَتَكِّيًا فَقَالَ: أَلَا وَقَوْلُ الزُّوْرِ. مَا زَالَ يُكْرِّرُهَا حَتَّى قُلْتُ: لَيْتَهُ سَكَتَ.

“Абдур-Рохманның әкесінің риуаятынан: Расулуллаһ с.ғ.с. үш қайтара: “Ауыр күнәлардың ішіндегі ең ауыры қандай күнә екенін сендерге айтайын ба?” — деп сұрағанда адамдар: “Я, Расулуллаһ с.ғ.с., иә, айтыңыз.” — деді.

- Аллаһ Тағалаға серік қосу мен ата-ананы қадірлемеу.

Бұл сөзді айтқанда Расулуллаһ с.ғ.с. арқасын сүйеп

ИМАНДЫЛЫҚ ҚАФИДАЛАРЫ

отырған болатын. Кейін түзу отырып: “Әрі жалған сөз емес пе” — деді. Расулуллаһтың с.ғ.с. бұл сөзді қайталағаны соншалық, мен: “Қайталамай қоя салса еді” — дедім.”

Хадисті Мусаддад р.л.ғ. риуаят етті

Оныншы бап: Күнә болмаған істе ата-анаға бойсұну

20 — حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ الْخَطَّابِ
بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ الْبَصْرِي، لَقِيْتَهُ بِالزَّمَلَةِ، قَالَ: حَدَّثَنِي رَاشِدُ أَبُو مُحَمَّدٍ،
عَنْ شَهْرٍ بْنِ حَوْشَبٍ، عَنْ أُمِّ الدَّرْدَاءِ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ قَالَ: أَوْصَانِي رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِتِسْعٍ: "لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ شَيْئًا. وَإِنْ قُطِعَتْ أَوْ حُرِّقَتْ.
وَلَا تَتْرُكَنَّ الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ مُتَعَمِّدًا، وَمَنْ تَرَكَهَا مُتَعَمِّدًا بَرِئَتْ مِنْهُ الدِّمَةُ. وَلَا
تَشْرَبَنَّ الْخَمْرَ فَإِنَّهَا مِفْتَاحُ كُلِّ شَرٍّ. وَأَطِيعِ وَالِدَيْكَ. وَإِنْ أَمَرَكَ أَنْ تَخْرُجَ مِنْ
دُنْيَاكَ، فَاخْرُجْ لِهَمَا. وَلَا تَنَازَعَنَّ وَلَاةَ الْأَمْرِ، وَإِنْ رَأَيْتَ أَلَكَ أُنْتَ. وَلَا تَفْرِزْ
مِنَ الرِّخْفِ، وَإِنْ فَكَّكَ وَفَرَّ أَصْحَابُكَ. وَأَنْفِقْ مِنْ طَوْلِكَ عَلَى أَهْلِكَ. وَلَا
تَرْفَعْ عَصَاكَ عَلَى أَهْلِكَ، وَأَخَفِهِمْ فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ.

“Расулуллаһ с.ғ.с. маған жеті нәрсені өсиет етті:
“Терің есіліп сойылсаң да, отқа тірідей тасталсаң да,
қандай болғанда да Аллаһ Тағалаға еш нәрсені серік қоспа.
Парыз намазды үзірсіз оқымай қойма, себебі үзірсіз намаз
оқудан бас тартқан адам Аллаһ Тағаланың қамқорлығынан
күр қалады. Арақ ішпе, себебі арақ-барлық жаман-
шылықтың көзі. (Күнә болмаған істе) ата-ананды тыңда.
Жаныңды бер деп талап еткен болса, жаныңды бер (яғни,
ата-анаң сенен не талап етсе де хақылы). Сенікі дұрыс еке-

ніне көзін жетіп тұрса да әміршінің әміріне қарсы келме (яғни, күнәсіз істе ата-ананың айтқанына мойынсұн). Жауға қарсы шыққан уақытта қазаға ұшырасаң да, жанындағылар ұрыстан басын алып қашса да, сен ұрыстан қашпа. Күп-жігеріңді отбасың үшін жұмса. Бала-шағана қолыңды көтерме. Аллаһ Тағаланың разылығы үшін оларға қатандық етпе.”

Хадисті Мухаммад ибн Абдул-Азиз р.л.ғ. риуаят етті

21 – حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ قَالَ: حَدَّثَنَا سَفِيَانُ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ السَّائِبِ،

عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: جِئْتُ أَبَايُكَ عَلَى الْهِجْرَةِ وَتَرَكْتُ أَبَوَيَّ يَتِيمَيْنِ. قَالَ: "ارْجِعْ إِلَيْهِمَا، وَأَضْحِكْهُمَا كَمَا أَبْكَيْتَهُمَا"

“Бір адам Нәбиге с.ғ.с. келіп: “Мен ата-анамның (наразы болып) жылағанына қарамастан, алдыңызға хижрат (қоныс аудару) еткенге ант бергелі келдім” — деді. Сонда Нәби с.ғ.с.: “Ата-ананды жылатқан екенсің, енді барып қуандыр (яғни, ата-анаң рұқсат берген жағдайда ғана хижрат етуің мүмкін)” — деп бұйырады.”

Хадисті Мухаммад ибн Кәсир р.л.ғ. риуаят етті

22 – حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ الْجَعْدِ قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعْبَةُ عَنْ حَبِيبِ بْنِ أَبِي ثَابِتٍ

قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا الْعَبَّاسِ الْأَعْمَى عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُرِيدُ الْجِهَادَ. فَقَالَ: أَحْيٍ وَالِدَاكَ؟ قَالَ: نَعَمْ. فَقَالَ: "فِيهِمَا فَجَاهِدْ"

“Бір адам ұрысқа шығуын қалап Нәбидің с.ғ.с. алдына келеді. Сонда Нәби с.ғ.с.: “Сенің ата-анаң тірі ме?” — деп сұрады. Ол: “Иә, тірі” — деп жауап берді.

Ондай болса, ата-ананың разылығын алу жолында әрекет ет.”

Хадисті Али ибн Әл-Жәғд р.л.ғ. риуаят етті

ИМАНДЫЛЫҚ ҚАФИДАЛАРЫ

Он бірінші бап: Қартайған шағында ата-анаға қарамаған тозаққа кіреді

23 – حَدَّثَنَا خَالِدُ بْنُ مَخْلَدٍ قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ بِلَالٍ قَالَ: حَدَّثَنَا سُهَيْلٌ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "رَغِمَ أَنْفُهُ، رَغِمَ أَنْفُهُ، رَغِمَ أَنْفُهُ" قَالُوا: مَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ "مَنْ أَدْرَكَ أَبَوَيْهِ عِنْدَ الْكِبَرِ، أَوْ أَحَدَهُمَا، فَدَخَلَ النَّارَ"

“Нәби с.ғ.с. үш қайтара: “Қор болсын! Қор болсын! Қор болсын!” – деді. Адамдар: “Я, Расулуллаһ с.ғ.с., кім?” – деп сұрағанда, Ол с.ғ.с.: “Ата-анасы немесе ата-анасының бірі қартайған шағында (оларға қарамау себебінен) тозаққа кірген адам” – деп жауап берді.”

Хадисті Халид ибн Махләд р.л.ғ. риуаят етті

Он екінші бап: Аллаһ Тағала ата-анасына жақсылық істегеннің ғұмырын ұзақ етеді

24 – حَدَّثَنَا أَصْبَغُ بْنُ الْفَرَجِ قَالَ: أَخْبَرَنِي ابْنُ وَهْبٍ، يَحْيَى بْنُ أَيُّوبَ، عَنْ زُبَانَ بْنِ فَاذٍ، عَنْ سُهَيْلِ بْنِ مَعَاذٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَنْ بَرَّ وَالِدَيْهِ طُوبَى لَهُ. زَادَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي عُمْرِهِ"

“Нәби с.ғ.с. (ата-анасына жақсылық етушінің ақысына): “Ата-анасына жақсылық етуші қуаныпқа бөленсін! Аллаһ Тағала оның ғұмырын ұзақ етсін!” – деп дұға етті.”

Хадисті Асбағ ибн Әл-Фарәж р.л.ғ. риуаят етті

Он үшінші бап: Мушрик (Аллаһ Тағалаға серік қосушы) болған ата-ана үшін жарылқау тіленбейді

25 - حَدَّثَنَا إِسْحَقُ قَالَ: أَخْبَرَنَا عَلِيُّ بْنُ حُسَيْنٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ يَزِيدَ النَّحْوِيِّ، عَنْ عِكْرَمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ: "إِنَّمَا يَنْبَلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٌ" إِلَى قَوْلِهِ: "كَمَا رِيبَانِي صَغِيرًا" فَتَسَخَّطَهَا الْآيَةُ الَّتِي فِي بَرَاءَةِ: "مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ"

“Ата-ананың бірі немесе екеуі де қартайған шағында “туһ” деме... Оларды зекіме және сыпайы сөз сөйле. Ол екеуіне кішіпейлдік білдіріп мәрхамет құшағын жайып: “Раббым! Ол екеуі мені кінкентайымда тәрбиелегендей Сен де оларды рахметіңе бөлей гөр!” – де.” (Исра сүресі, 23-24) аяттың үкімін: “Пайғамбарға с.ғ.с. және мүминдерге, жақындары болса да, бірақ тозакы екені баян етілгеннен кейін, мушриктер үшін жарылқау тілеулеріне болмайды.” (Тәуба сүресі, 113) аяттың үкімі жойды.”

Хадисті Ибн Аббас р.л.ғ. риуаят етті

Он төртінші бап: Мушрик (Аллаһ Тағалаға серік қосушы) болса да ата-анаға жақсылық істеу

26 - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُونُسَ قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ قَالَ: حَدَّثَنَا سَمَاعٌ، عَنْ مِصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ، عَنْ أَبِيهِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ قَالَ: نُزِّلَتْ فِي أَرْبَعِ آيَاتٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى. كَانَتْ أُمِّي خَلَقَتْ أَنْ لَا تَأْكُلُ وَلَا تَشْرِبُ حَتَّى أَفَارِقُ

ИМАНДЫЛЫҚ ҚАФИДАЛАРЫ

مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبَهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا. (وَالثَّانِيَةُ): إِنِّي كُنْتُ أَخَذْتُ سَيْفًا أَعِجْبَنِي. فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَبْ لِي هَذَا. فَتَرَكْتُ: يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْإِنْفَالِ. (وَالثَّالِثَةُ): إِنِّي مَرَضْتُ فَأَتَانِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَقْسِمَ مَالِي. أَقْأَوْصِي بِالتَّصْفِ؟ فَقَالَ: "لَا" فَقُلْتُ: الثَّلَاثُ؟ فَسَكَتَ. فَكَانَ الثَّلَاثُ بَعْدَهُ جَائِزًا. (وَالرَّابِعَةُ): إِنِّي شَرَبْتُ الْخَمْرَ مَعَ قَوْمٍ مِنَ الْأَنْصَارِ فَضَرَبَ رَجُلٌ مِنْهُمْ أَلْفِي بِلَحْيِي جَمَلٍ. فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ تَحْرِيمَ الْخَمْرِ.

“Аллаһ Тағаланың Кітабында (Құран Көрімде) маған қатысты төрт аят түсірілген. Мен Мұхаммадпен с.ғ.с. айырылыспайынша анам ішіп-жемеуге ант еткен еді. Бұған қатысты Аллаһ Тағала: “Егер екеуі (ата-анам) білмеген нәрсенді Маған серік етуге зорласа, оларға бағынба! Олармен дүние ісінде дұрыс мәміледе бол” — аятын түсірді. (Лұқман сүресі, 15 аят)

Маған бір қылыш ұнаған еді. Мен оны қолыма алып: “Я, Расулуллаһ с.ғ.с., мұны маған беріңізші” — дедім. Бұған қатысты: “(Мұхаммад с.ғ.с.) Олар сенен соғыс олжасы жайында сұрайды” — аяты түсірілді. (Әнфәл сүресі, 1 аят)

Мен ауырып жатқанымда маған Мұхаммад с.ғ.с. келді. Мен Одан с.ғ.с.: “Я, Расулуллаһ с.ғ.с., мен малымды бөліп үлестіруді қалаймын. Маған малымның жартысын үлестіруді ұсынар ма едіңіз?” — деп сұрағанымда, Ол с.ғ.с.: “Жоқ!” — деп жауап берді. Мен: “Үштен бірін ше?” — дегенімде, Ол с.ғ.с. үндемеді. Осыдан кейін малдың үштен бірін үлестіруге рұқсат етілді.

“Күндердің күнінде мен ансарлардың (Мәдиналық сахабалар) бір тобымен ішімдік іштім. Олардың бірі бетіме түйенің жүнін лақтырды (яғни, масқаралады). Мен Нәбиге с.ғ.с. болған оқиғаны айттым. Осыдан кейін Аллаһ Тағала мас ететін ішімдіктің харамдығы жайында аят түсірді.”

Хадисті Ибн Әбу Уаққас р.л.ғ. риуаят етті

27 – حَدَّثَنَا الْحَمِيدِيُّ قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ عَيْنَةَ قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ عُرْوَةَ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبِي قَالَ: أَخْبَرَنِي بَنْتُ أَبِي بَكْرٍ قَالَتْ: أَتَيْتُ أُمِّي رَاغِبَةً، فِي عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَفَأَصْلُهَا؟ قَالَ: "نَعَمْ". قَالَ ابْنُ عَيْنَةَ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِيهَا: "لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ"

—“Маған анам келді. -Ол Исламды қабылдауын қаламайтын. Мен (мұны Нәбиге с.ғ.с. түсіндіріп) Ол с.ғ.с. кісіден: “Мен анама жақсылық істеуім керек пе?” — деп сұрағанымда Ол с.ғ.с.: “Иә” — деп жауап берді.” Ибн Ғаййина р.л.ғ.: Бұған қатысты Аллаһ Тағала: “Аллаһ Тағала дін мәселесінде сендермен соғыспағандарға жақсылық етулеріңе тыйым салмайды” — аятын түсірді (Мумтахина сүресі, 8 аят).

Хадисті Бинту Әби Бәкр р.л.ғ. риуаят етті

28 – حَدَّثَنَا مُوسَى قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُسْلِمٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ عُمَرَ يَقُولُ: رَأَى عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ حُلَّةَ سَيِّرَاءٍ تَبَاعُ. فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ابْتَغِ هَذِهِ فَالْبِسْهَا يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَإِذَا جَاءَكَ الْوُفُودُ. قَالَ: "إِنَّمَا يَلْبِسُ هَذِهِ مَنْ لَا خِلَاقَ لَهُ" فَأَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهَا بِحُلَّةٍ. فَأَرْسَلَ إِلَى عُمَرَ بِحُلَّةٍ. فَقَالَ: كَيْفَ أَلْبِسُهَا وَقَدْ قُلْتَ فِيهَا مَا قُلْتَ؟ قَالَ: "إِنِّي لَمْ أُعْطِهَا لِتَلْبِسُهَا. وَلَكِنْ تَبِيعُهَا أَوْ تَكْسُوَهَا" فَأَرْسَلَ بِهَا عُمَرُ إِلَى أَخٍ لَهُ مِنْ

ИМАНДЫЛЫҚ ҚАФИДАЛАРЫ

أَهْلَ مَكَّةَ، قَبْلَ أَنْ يُسَلَّمَ.

“Омар р.л.ғ. сатылып жатқан жібектен тоқылған киімді көріп: “Я, Расулуллаһ с.ғ.с., мына киімді сатып алыңыз. Оны жұма күні немесе алдыңызға адамдар келгенде киерсіз” — деді. Сонда Расулуллаһ с.ғ.с.: “Мұны (яғни, жібек матадан тігілген киімді) Ақыретте несібесі болмаған адам ғана киеді” — деді.

Біршама уақыт өткеннен кейін біреулер Нәбиге с.ғ.с. жібек матадан тігілген киім алып келді. Нәби с.ғ.с. ол киімнің біреуін Омарға р.л.ғ. беріп жіберді. Сонда Омар р.л.ғ.: “(Я, Расулуллаһ с.ғ.с.) Сіздің жібек матадан тігілген киімге қатысты сөзіңізден кейін мен мұны қалай киемін?” — деді. Расулуллаһ с.ғ.с.: “Мен мұны саған киісін деп емес, сатып пайдасын көрсін немесе біреуге берсін деп беріп жібердім” — деп жауап берді. Расулуллаһтың с.ғ.с. осы сөзінен кейін Омар р.л.ғ. ол киімді Меккедегі мұсылман болмаған туысына беріп жіберді.”

Хадисті Ибн Омар р.л.ғ. риуаят етті

Он бесінші бап: Ата-ананы балағаттамау

29 — حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ قَالَ: أَخْبَرَنَا سَفْيَانٌ قَالَ: حَدَّثَنِي سَعْدُ بْنُ

إِبْرَاهِيمَ عَنْ حَمِيدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَنْ الْكَبَّاءُ أَنْ يَشْتِمَ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ فَقَالُوا: كَيْفَ يَشْتِمُ؟ قَالَ: "يَشْتِمُ الرَّجُلُ، فَيَشْتِمُ أَبَاهُ وَأُمَّهُ"

“Нәби с.ғ.с.: “Біреу ата-анасын балағаттауы ауыр күнәға жатады” — деді. Сонда адамдар: “Біреу өз ата-анасын қалайша балағаттауы мүмкін?” — деп сұрады. Нәби с.ғ.с.: “Біреудің ата-анасын балағаттаған адам өз ата-анасын балағаттаған болады” — деп жауап берді.”

Хадисті Мухаммад ибн Кәсир р.л.ғ. риуаят етті

30 – حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَامٍ قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدٌ قَالَ: أَخْبَرَنَا ابْنُ جَرِيرٍ قَالَ: سَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ الْحَارِثِ بْنَ سَفْيَانَ يَزْعُمُ، أَنَّ عُرْوَةَ بْنَ عِيَاضٍ أَخْبَرَهُ، أَنَّ اللَّهَ سَمِعَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ يَقُولُ: مِنَ الْكَبَائِرِ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى أَنْ يَسْتَسِيبَ الرَّجُلُ لَوَالِدِهِ

“Ата-ананы балағаттау — Аллаһ Тағаланың алдында ауыр күнәға жатады.”

Хадисті Мухаммад ибн Саләм р.л.г. риуаят етті

Он алтыншы бап: Ата-ананы қадірлемеудің жазасы

31 – حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ قَالَ: حَدَّثَنَا عِيْنَةُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي بَكْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "مَا مِنْ ذَنْبٍ أَجْلَزُ أَنْ يُعْجَلَ لِصَاحِبِهِ الْعُقُوبَةُ، مَعَ مَا يَذْخُرُ لَهُ، مِنَ الْبَغْيِ وَقَطِيعَةِ الرَّحِمِ"

“Осы дүниеде жазасын кешіктірмей көруіне себеп болатын және Ақыретте қатты азапқа душар ететін азғындық пен туған-туысқанмен қатынасты үзуден баска лайық күнә жоқ.”

Хадисті Абдуллаһ ибн Язид р.л.г. риуаят етті

32 – حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ بِشْرِ قَالَ: حَدَّثَنَا الْحَكَمُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حَصِينٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَا تَقُولُونَ فِي الزُّنَا وَشُرْبِ الْخَمْرِ وَالسَّرْقَةِ؟" قُلْنَا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: "هِنَّ الْفَوَاحِشُ وَفِيهِنَّ الْعُقُوبَةُ. أَلَا أُبَيِّنُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكَبَائِرِ؟ الشِّرْكُ بِاللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَغَفُوقُ الْوَالِدَيْنِ" وَكَانَ مَتَكِّئًا فَاحْتَفَزَ قَالَ: "وَالزُّورُ"

ИМАНДЫЛЫҚ ҚАФИДАЛАРЫ

“Расулуллаһтың с.ғ.с.: “Сендер зинақорлық, ішімдік ішу мен ұрлық жайында не деп айтар едіңдер?” — деген сұрағына біз: “Оны бізден көрі Аллаһ Тағала мен Онын Елшісі с.ғ.с. артық біледі” — деп жауап бердік.

- Мұның барлығы азғындық. Әрі олардың нәтижесі ауыр жазаға алып барады. Ауыр күнәлардың ішіндегі ең ауыры қандай күнә екенін сендерге айтайын ба? Ол: Аллаһ Тағалаға серік қосу және ата-ананы қадірлемей.

Бұл сөзді айтқанда Расулуллаһ с.ғ.с. арқасын сүйеп отырған болатын. Кейін біршама уақыт әзірлене отырып: “Әрі жалғандық” — деді.

Хадисті Әл-Хасан ибн Башар р.л.ғ. риуаят етті

Он жетінші бап: Ата-ана көз жасын төгуінен сақтану

33 — حَدَّثَنَا مُوسَى قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَادُ بْنُ سَلَمَةَ عَنْ زِيَادِ بْنِ مَخْرَاقٍ عَنْ

طَيْسَلَةَ، أَنَّهُ سَمِعَ ابْنَ عُمَرَ يَقُولُ: بُكَاءُ الْوَالِدَيْنِ مِنَ الْعُقُوقِ وَالْكِبَائِرِ.

“Ата-ананы құрметтемей жылатудан және үлкен күнәлардан сақтаныңдар!”

Хадисті Муса р.л.ғ. риуаят етті

Он сегізінші бап: Ата-ананың дұғасы

34 — حَدَّثَنَا مُعَاذُ بْنُ فَضَالَةَ قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامُ عَنْ يَحْيَى — هُوَ ابْنُ أَبِي

كَثِيرٍ — عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٌ لَّهُنَّ. لَا شَكَّ فِيهِنَّ: دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ، وَدَعْوَةُ الْمُسَافِرِ، وَدَعْوَةُ الْوَالِدَيْنِ عَلَى وَلَدِهِمَا"

“Үш түрлі дұға қабыл, оған күмән жоқ. Ол: мазлұмның (зұлымдыққа ұшырағанның), мусафирдің (жолаушының) және ата-ананың баласына қылған дұғасы.”

Хадисті Муғаз ибн Фадалә р.л.ғ. риуаят етті

Он тоғызыншы бап: Басқа дінде болған ата-ананың мұсылман болуын тілеу

35 – حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ، هِشَامُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ قَالَ: حَدَّثَنَا عِكْرَمَةُ بْنُ عَمَارٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو كَثِيرٍ الشَّحْمِيُّ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ: مَا سَمِعَ بِي أَحَدٌ، يَهُودِيٌّ وَلَا نَصْرَانِيٌّ، إِلَّا أَحَبَّنِي. إِنْ أُمِّي كُنْتُ أُرِيدُهَا عَلَى الْإِسْلَامِ فَتَأْتِي: فَقُلْتُ لَهَا. فَأَبَتْ. فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ: ادْعُ اللَّهَ لَهَا. فَدَعَا. فَأَتَيْتُهَا وَقَدْ أَجَافَتْ عَلَيْهَا الْبَابُ. فَقَالَتْ: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ! إِنْ لِي أَسْلَمْتُ. فَأَخْبَرْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. فَقُلْتُ: ادْعُ اللَّهَ لِي وَلِأُمِّي فَقَالَ: "اللَّهُمَّ! عَبْدُكَ أَبُو هُرَيْرَةَ وَأُمُّهُ، أَحَبُّهُمَا إِلَيَّ النَّاسِ"

“Мен анамның Ислам дінін қабылдауын қалаған едім, алайда анам қарсы болды. Қанша айтсам да, анам сөзіме құлақ аспады. Мен Нәбидің с.ғ.с. алдына келіп: “Аллаһ Тағаладан анамның Исламды қабылдауын тілесеніз” — деп өтініш білдірген едім, Нәби с.ғ.с. дұға етті. Мен анама барғанымда бөлмесінің есігі жабық екен. Анам: “Ей, Әбу Һурайра, мен мұсылман болдым” — деді. Мен анамның мұсылман болғанын Нәбиге с.ғ.с. хабарлап тағы да: “Аллаһ Тағаладан анамның және менің ақыма дұға етсеніз” — деп өтіндім. Ол с.ғ.с.: “Я, Тәңірім! Құлың болған Әбу Һурайра мен оның анасын адамдардың сүйіспеншілігіне бөлей гөр!” — деп дұға етті.”

Хадисті Әбу Һурайра р.л.ғ. риуаят етті

ИМАНДЫЛЫҚ ҚАФИДАЛАРЫ

Жиырмасыншы бап: Дүниеден өткен ата-анаға жақсылық істеу

36 — حَدَّثَنَا أَبُو نَعِيمٍ قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ الْغَسِيلِ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَسِيدُ بْنُ عَلِيٍّ ابْنُ عَمِيْدٍ عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا أَسِيدٍ يَحْدُثُ الْقَوْمَ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! هَلْ بَقِيَ مِنْ بَرِّ أَبِي سَوِيٍّ شَيْءٌ بَعْدَ مَوْتِهِمَا أَكْرَهُمَا؟ قَالَ: "نَعَمْ. خِصَالُ أَرْبَعٍ: الدُّعَاءُ لَهُمَا. وَالِاسْتِغْفَارُ لَهُمَا. وَإِثْفَاذُ عَهْدِهِمَا. وَإِكْرَامُ صَدِيقَيْهِمَا. وَصِلَةُ الرَّحِمِ الَّتِي لَا رَحِمَ لَكَ إِلَّا مِنْ قَبْلِهِمَا"

“Біз Нәбидің с.ғ.с. жанында тұрғанымызда бір кісі: “Я, Расулудллаһ с.ғ.с., ата-анам қайтыс болғаннан кейін оларға жақсылық істеудің жолы бар ма?” — деп сұрады. Ол с.ғ.с.: “Иә, бар. Қайтыс болған ата-анана төрт жолмен жақсылық істесең болады: олар үшін дұға етіп күнәлары үшін жарылқау тілеу, орындай алмай кеткен уәделерін орындау, достарын құрметтеу, ата-ананды себепші етіп олардың туыстарымен қатынасты үзбеу.”

Хадисті Әбу Нағим р.л.ғ. риуаят етті

37 — حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرٍ عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: تَرَفُّعٌ لِلْمَيِّتِ بَعْدَ مَوْتِهِ دَرَجَتُهُ. فَيَقُولُ: أَيُّ رَبِّ! أَيُّ شَيْءٍ هَذِهِ؟ فَيَقَالُ: وَلَذَلِكَ. اسْتَغْفَرَ لَكَ.

“Жан тәсілім болғаннан кейін мәйіттің дәрежесі көтеріледі. Сол уақытта мәйіт: “Я, Раббым, бұл не себептен?” — деп сұрағанда: “Бұған себепкер балаң. Ол сен үшін жарылқау тіледі” — делінеді.”

Хадисті Әбу Иурайра р.л.ғ. риуаят етті

38 — حَدَّثَنَا مُوسَى قَالَ: حَدَّثَنَا سَلَامُ بْنُ أَبِي مَطِيْعٍ عَنْ غَالِبٍ قَالَ:

قَالَ مُحَمَّدٌ بْنُ سِيرِينَ: كُنَّا عِنْدَ أَبِي هُرَيْرَةَ لَيْلَةً. فَقَالَ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأَبِي هُرَيْرَةَ
وَأُمِّي وَلِمَنْ اسْتَغْفَرَ لَهُمَا. قَالَ مُحَمَّدٌ: فَتَحْنُ نَسْتَغْفِرُ لَهُمَا حَتَّى نَدْخُلَ فِي
دَعْوَةِ أَبِي هُرَيْرَةَ.

“Түндердің бірінде біз Әбу Һурайрамен р.л.ғ. бірге болдық. Әбу Һурайра р.л.ғ.: “Я, Аллах! Әбу Һурайраның, оның анасының және ол екеуіне жарылқау тілегендердің күнәсін кешіре гөр!” — деп дұға етті. Әбу Һурайра р.л.ғ. айтқандардың қатарында болу үмітімен бізде Әбу Һурайра р.л.ғ. мен оның анасына Аллах Тағаладан жарылқау тіледік (яғни, Әбу Һурайра р.л.ғ. еткендей дұға қылдық).”

Хадисті Мухаммад ибн Сирин р.л.ғ. риуаят етті

39 — حَدَّثَنَا أَبُو الرَّبِيعِ قَالَ: حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ جَعْفَرٍ قَالَ: أَخْبَرَنَا
الْعَلَاءُ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا
مَاتَ اتَّعَبْتُ الْقَطْعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: صَدَقَةٌ جَارِيَةٌ، أَوْ عِلْمٌ يَنْتَفِعُ بِهِ، أَوْ
وَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ

“Жан тапсырысымен пенденің барлық амалы тоқтап, тек үш амал өз жалғасын табады. Ол: жәрия садақа, үйреткен пайдалы білім және артта қалған ізгі ұрпақтың дұғасы.”

Хадисті Әбу Һурайра р.л.ғ. риуаят етті

40 — حَدَّثَنَا يَسْرَةُ بْنُ صَفْوَانَ قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مَسْلَمٍ، عَنْ عَمْرِو،
عَنْ عِكْرَمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنْ أُمِّي تَوَفَّيْتُ وَلَمْ
تُوصِ أَقْبَنَغْهَا أَنْ أَتَصَدَّقَ عَنْهَا؟ قَالَ: “نَعَمْ”

“Бір кісі Пайғамбардан с.ғ.с.: “Я, Расулуллаһ с.ғ.с.! Менің анам қайтыс болды. Алайда еш нәрсені өсиет етпеді. Анамның атынан садақа берсем пайдасы бола ма?” — деп сұрағанда Ол с.ғ.с.: “Иә, болады” — деді.”

ИМАНДЫЛЫҚ ҚАФИДАЛАРЫ

Хадисті Ибн Аббас р.л.ғ. риуаят етті

Жиырма бірінші бап: Әкенің достарын күрметтеу

41 — حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ، عَنْ خَالِدِ بْنِ يَزِيدَ،

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، مَرَّ أَعْرَابِيٌّ فِي سَفَرٍ. فَكَانَ أَبُو الْأَعْرَابِيِّ صَدِيقًا لِعُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ. فَقَالَ الْأَعْرَابِيُّ: أَلَسْتُ ابْنُ فُلَانٍ؟ قَالَ: بَلَى. فَأَمَرَ لَهُ ابْنُ عُمَرَ بِحِمَارٍ كَانَ يَسْتَقْبُ. وَتَرَعَ عِمَامَتَهُ عَنْ رَأْسِهِ فَأَعْطَاهُ. فَقَالَ بَعْضُ مَنْ مَعَهُ: أَمَا يَكْفِيهِ دِرْهَامٌ؟ فَقَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "اخْفِظْ وَدَّ أَيْبُكَ لَا تَقْطَعْ، فَيُطْفِئُ اللَّهُ نُورَكَ"

“Бірде Ибн Омар р.л.ғ. сапарда болғанында бір бәдәуимен (бәдәуи — шөл дала тұрғыны) кездесті. Ол кісінің әкесі Омардың р.л.ғ. досы болған еді. Ибн Омар р.л.ғ. әлгі кісіден: “Сен пәленшенің ұлы емессің бе?” — деп сұрағанда ол: “Иә” — деп жауап береді. Сонда Ибн Омар р.л.ғ. әлгі кісіні өз есегіне мінгізіп басындағы сәлдесін шешіп берді. Ибн Омардың р.л.ғ. жанындағылардың кейбірі: “Оған дирһам сыйласаң да болатын еді” — дейді.

- Нәби с.ғ.с.: “Әкенің достарымен қарым-қатынасыңды үзбе. Әкенің достарымен қарым-қатынасты үзер болсаң, Аллаһ Тағала нұрыңды кетіреді” — деген.”

Хадисті Ибн Омар р.л.ғ. риуаят етті

42 — حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ قَالَ: حَدَّثَنَا حَيْوَةُ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو

عَثْمَانَ الْوَلِيدِ بْنِ أَبِي الْوَلِيدِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ أَبْرَّ الْبِرِّ أَنْ يَصِلَ الرَّجُلُ أَهْلَ وَدَّ أَبِيهِ.

“Тақуалық құлықтың ең абзалы — баланың әкесінің достарымен қарым-қатынасын үзбеу.”

**Жиырма екінші бап: Достық - ұрпақтан
ұрпаққа өтетін мирас**

43 — حَدَّثَنَا بَشَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ قَالَ: أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ فُلَانٍ بْنِ طَلْحَةَ، عَنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ حَزْمٍ، عَنْ رَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: كَفَيْتَكَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "إِنَّ الْوَدَّ يُتَوَارَثُ"

“Расулуллаһтың с.ғ.с.: “Достық - ұрпақтан ұрпаққа өтетін мирас” — дегені сен үшін жеткілікті емес пе?”

Хадисті Башар ибн Мухаммад р.л.г. риуаят етті

**Жиырма үшінші бап: Баласы әкесін атымен
атамайды, одан бұрын отырмайды және жолын
кеспейді**

44 — حَدَّثَنَا أَبُو الرَّبِيعِ عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ زَكَرِيَّا قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامُ بْنُ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَوْ غَيْرِهِ، أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ أَبْصَرَ رَجُلَيْنِ فَقَالَ لِأَحَدِهِمَا: مَا هَذَا مِنْكَ؟ فَقَالَ: أَبِي. فَقَالَ: لَا تُسَمِّهِ بِاسْمِهِ. وَلَا تَمْشِ أَمَامَهُ. وَلَا تَجْلِسَ قَبْلَهُ.

“Әбу һурайра р.л.ғ. екі адамды көреді. Кейін біреуіне: “Бұл кісі саған кім болады” — дейді.

Бұл - менің әкем.

Әкеңді атымен атама, жолын кеспе және одан бұрын отырма.

Хадисті Әбу Ар-Рабиғ р.л.г. риуаят етті

ИМАНДЫЛЫҚ ҚАФИДАЛАРЫ

Жиырма төртінші бап: Әкені лақаб атымен атау

45 – حدثنا عبد الرحمن بن شعبة قال: أخبرني يوسف بن يحيى عن ابن

نباتة، عن عبيد الله بن موهب، عن شهر بن حوشب قال: خَرَجْنَا مَعَ ابْنِ عُمَرَ فَقَالَ لَهُ سَالِمٌ: الصَّلَاةُ! يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ.

“Біз Ибн. Омармен р.л.ғ. бірге болғанымызда Сәлим оған р.л.ғ.: “Ей, Абдур-Рохманның әкесі! Намаз оқимыз” – деді.”

Хадисті Шаһр ибн Хаушаб р.л.ғ. риуаят етті

Жиырма бесінші бап: Туыстық қатынасты үзбеу

46 – حدثنا موسى بن إسماعيل قال: حدثنا ضمضم بن

عمرو الحنفي قال: حدثنا كليب بن مَنقَعَة قال: قَالَ جَدِّي: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَنْ أَبْرُهُ؟ قَالَ: "أُمُّكَ وَأَبَاكَ، أَخُتُكَ وَأَخَاكَ، وَمَوْلَاكَ الَّذِي يَلِي ذَلِكَ، حَقٌّ وَاجِبٌ وَرَحِمٌ مَوْصُولَةٌ"

“Менің атам Пайғамбардан с.ғ.с.: “Я, Расулұллаһ с.ғ.с.! Жақсылық істегенге кім лайығырақ?” – деп сұрағанда Ол с.ғ.с.: “Алдымен әкең мен анаң. Кейін ағаң мен әпкең. Одан кейін жақындық дәрежесіне қарай туыстарың. Бұл — міндетті нәрсе. Туыстық қатынасты үзбе” – деп жауап берді.”

Хадисті Күзәйб ибн Манқатә р.л.ғ. риуаят етті

47 – حدثنا موسى بن إسماعيل قال: حدثنا أبو عوانة عن عبد الملك

بن عمير، عن موسى بن طلحة، عن أبي هريرة قال: لَمَّا نُزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: "وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ" قَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَنَادَى: "يَا بَنِي

كَفَبِ بْنِ لُؤَيٍّ! أَنْقِدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ. يَا بَنِي عَبْدِ مَنَافٍ! أَنْقِدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ. يَا بَنِي هَاشِمٍ! أَنْقِدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ. يَا بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ! أَنْقِدُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ. يَا فَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ! أَنْقِذِي نَفْسَكَ مِنَ النَّارِ. فَلِإِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا. غَيْرَ أَنَّ لَكُمْ رَحِمًا سَأَبْلُهَا بِبِلَالِهَا"

“(Мухаммад с.ғ.с.) Жақын айғайындарына ескерт!” — аяты түсірілгенде (*Шүғара сүресі, 214 аят*) Нәби с.ғ.с. (Сағаға көтеріліп): “Я, Каъб ибн Лу”уайа ұрпағы, өздерінді оттан құтқарыңдар! Я, Абду Манаф ұрпағы, өздерінді оттан құтқарыңдар! Я, Іашим ұрпағы, өздерінді оттан құтқарыңдар! Я, Абдул-Мутталиб ұрпағы, өздерінді оттан құтқарыңдар! Я, Мухаммадқызы Фатима, өзіңді оттан құтқар! Мен сендерге туыспын, сондықтан да бұл дүниеде қолымнан келген туыстығымды істеймін. Алайда, Қияметте билік жалғыз Аллаһ Тағаланың қолында” — деді.”

Хадисті Муса ибн Исмағил р.л.ғ. риуаят етті

Жиырма алтыншы бап: Туысқанға жақсылық істеу арқылы қатынаста болу

48 — حَدَّثَنَا أَبُو نَعِيمٍ قَالَ: حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَثْمَانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَوْهَبٍ قَالَ: سَمِعْتُ مُوسَى بْنَ طَلْحَةَ يَذْكُرُ عَنْ أَبِي الْأَسْوَاطِ الْأَصْطَارِيِّ، أَنَّ أَعْرَابِيًّا عَرَضَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَسِيرِهِ. فَقَالَ: أَخْبِرْنِي مَا يُقَرِّبُنِي مِنَ الْجَنَّةِ وَيُبَاعِدُنِي مِنَ النَّارِ. قَالَ: "تَعْبُدُ اللَّهَ لَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، وَتَقِيمُ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصِلُ الرَّحِمَ"

“Сапарда Нәбиге с.ғ.с. бір бәдәуи (бәдәуи — шөл дала тұрғыны) келіп: “Қандай амал мені жәннатқа жақын-

ИМАНДЫЛЫҚ ҚАФИДАЛАРЫ

датып, дозақ отынан сақтайды? Маған соны айтыңызшы” — деді. Расулұллаһ с.ғ.с.: “Аллаһ Тағалаға құлшылық етіп, Оған серік қоспа. Намаз оқып, зекетінді бер. Туысқандарыңа қолыңнан келгенше жақсылық істеп, олармен жақсы қарым-қатынаста бол” — деп жауап берді.”

Хадисті Әбу Нағым р.л.ғ. риуаят етті

49 — حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي أُوَيْسٍ قَالَ: حَدَّثَنَا سَلِيمَانُ بْنُ بِلَالٍ عَنْ

مَعَاوِيَةَ بْنِ أَبِي مَرْزُودٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ يَسَارٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "خَلَقَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ الْخَلْقَ. فَلَمَّا فَرَّغَ مِنْهُ قَامَتِ الرَّحِمُ. فَقَالَ: مَهْ! قَالَتْ: هَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ بِكَ مِنَ الْقَطِيعَةِ. قَالَ: أَلَا تَرْضَيْنَ أَنْ أَصِلَ مَنْ وَصَلَكَ وَأَقْطِعُ مَنْ قَطَعَكَ؟ قَالَتْ: بَلَى. يَا رَبِّ! قَالَ: فَذَلِكَ لَكَ" ثُمَّ قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: أَفَرَأَوْا إِنْ شِئْتُمْ: "فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقْطَعُوا أَرْحَامُكُمْ"

“Аллаһ Тағала бүкіл жаратылысты жаратқаннан кейін “туысқандық сезім” тақтың бір шетінен ұстады. Аллаһ Тағала: “Мұның не?” — деді. “Туысқандық сезім”: “Бұл - туысқандардың өзара қатынаспай кетуінен Өзіңнен пана тілеп сақтанатын орыным” — деп жауап берді. Аллаһ Тағала: “Туыстық қатынасты сақтағанды рақымыма бөлеймін, ал туыстық қатынасты үзгенді рақымымнан мақрұм етемін. Осылай етсем разы боласың ба?” — деп сұрағанда “туыстық сезім”: “Я, Раббым, разы боламын” — деп жауап берді. Осыдан кейін Әбу Һурайра р.л.ғ.: “Қаласаңдар Аллаһ Тағаланың: “Жер бетінде бұзықтық ету және туыстарыңмен қатынасты үзуді қалайсыңдар ма?” — деген сөзін оқыңдар” — деді.”

Хадисті Сағид ибн Ясар р.л.ғ. риуаят етті

Жиырма жетінші бап: Туысқанмен қатынасты болудың артықшылығы

50 – حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عبيد الله قال: حَدَّثَنَا ابن أبي حازم، عن العلاء، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قال: أَتَى رَجُلٌ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ! إِنَّ لِي قَرَابَةً. أَصْلُهُمْ وَيَقْطَعُونَ. وَأُحْسِنُ إِلَيْهِمْ وَيُسِيئُونَ إِلَيَّ. وَيَجْهَلُونَ عَلَيَّ وَأُحْلِمُ عَنْهُمْ. قَالَ "لَنْ كُنْتَ كَمَا تَقُولُ فَكَأَلَمَّا تُسِفُّهُمْ الْمَلَّ. وَلَا يَزَالُ مَعَكَ مِنَ اللهِ ظَهِيرٌ عَلَيْهِمْ، مَا ذُمْتَ عَلَى ذَلِكَ"

“Нәбиге с.ғ.с. бір кісі келіп: “Я, Расулұллаһ с.ғ.с., менің туысқандарым бар. Мен олармен қатынасқанға әрекет етемін, алайда олар оны қаламайды. Мен оларға жақсылық істесем, олар маған жамандықпен жауап береді. Мен момындық қылсам, олар надандық білдіреді” — деді. Нәби с.ғ.с.: “Сен айтқанындай істеген болсаң, сенің істегенің олар үшін ауыздарына ыстық күл салғанмен тең (яғни, олар туыстық қатынаста болуын қаламағаны). Ниятіңнен қайтпасан, Аллаһ Тағаланың жәрдемінен құр қалмассың” — деп жауап берді.”

Хадисті Әбу Һурайра р.л.ғ. риуаят етті

51 – حَدَّثَنَا إسماعيل بن أبي أويس قال: حدثني أخي، عن سليمان بن بلال، عن محمد بن أبي عتيق، عن ابن شهاب، عن أبي سلمة بن عبد الرحمن. أَنَّ أَبَا الرُّدَادِ اللَّيْثِي أَخْبَرَهُ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: "قَالَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَنَا الرَّحْمَنُ. وَخَلَقْتُ الرَّحِمَ وَاشْتَقَقْتُ لَهَا مِنْ اسْمِي. فَمَنْ وَصَلَهَا وَصَلْتُهُ، وَمَنْ قَطَعَهَا بَتَّتُهُ"

“Аллаһ Тағала айтады: “Мен Рақымдымын. Әрі “туыстық” ұғымының атауын Өзімнің “Рақым етуші” сипа-

ИМАНДЫЛЫҚ ҚАҒИДАЛАРЫ

тымның атауынан жараттым. Туыстық қатынасты сақтағанды рақымыма бөлеп, ал үзгенді рақымымнан мақрұм етемін (яғни, рақым етпеймін).”

Хадисті Абдур-Рохман ибн Бауф р.л.ғ. риуаят етті

52 – حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَوَانَةَ، عَنْ عَثْمَانَ بْنِ

الْمَغِيرَةِ، عَنْ أَبِي الْعَنَمَسِ قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو فِي الْوَهْطِ - يَعْنِي أَرْضًا لَهُ بِالطَّائِفِ - فَقَالَ: عَطَفَ لَنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِصْبَعَهُ فَقَالَ: "الرَّحِمُ شُجْنَةٌ مِنَ الرَّحْمَنِ. مَنْ يَصْلُهَا يَصِلْهُ، وَمَنْ يَقْطَعُهَا يَقْطَعُهُ. لَهَا لِسَانٌ طُلُقٌ ذَلَقَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ"

“Нәби с.ғ.с. бізге қарай саусағымен нұсқап: “Туыстық - Аллаһ Тағаланың “Рақымды” сипатының атауынан жаратылған. Туыстық қатынасты сақтағанды Аллаһ Тағала рақымына бөлейді, үзгенді рақымынан мақрұм етеді. Туыстықтың Қиямет күні барлық жағдайды айқын баяндап беретін тілі бар” — деді.”

Хадисті Муса ибн Исмағил р.л.ғ. риуаят етті

53 – حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ: حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ، عَنْ معاوية بن أبي مزرود،

عن يزيد بن رومان، عن عروة بن الزبير، عن عائشة رضي الله عنها، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "الرَّحِمُ شُجْنَةٌ مِنَ اللَّهِ. مَنْ وَصَلَهَا وَصَلَهُ اللَّهُ. وَمَنْ قَطَعَهَا قَطَعَهُ اللَّهُ"

“Туыстық - Аллаһ Тағаланың “Рақымды” сипатының атауынан жаратылған. Туыстық қатынасты сақтағанды Аллаһ Тағала рақымына бөлейді, үзгенді Аллаһ Тағала рақымынан мақрұм етеді.”

Хадисті Айша р.л.ғ. риуаят етті

Жиырма сегізінші бап: Туысқанмен **қатынаста болғанның ғұмыры ұзақ**

54 – حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ الْمُنْذِرِ قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مَعْنٍ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْقُبَيْرِيِّ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: "مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُبْسَطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ، وَأَنْ يُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ، فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ"

“Мен Расулуллаһтың с.ғ.с.: “Рызығы берекелі және ғұмыры ұзақ болуын қалаған адам туысқанмен қарым-қатынасын үзбесін.” – деп айтқанын естідім.”

Хадисті Әбу Һурайра р.л.ғ. риуаят етті

Жиырма тоғызыншы бап: Туысқанмен **қатынаста болған Аллаһ Тағаланың** **сүйіспеншілігіне бөленеді**

55 – حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ قَالَ: أَخْبَرَنَا سَفِيَّانُ، عَنْ أَبِي إِسْحَقَ، عَنْ مِغْوَاءَ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: مَنْ اتَّقَى رَبَّهُ، وَوَصَلَ رَحِمَهُ، نُسِيَ فِي أَجَلِهِ، وَكُرِيَ مَالُهُ، وَأَحَبَّهُ أَهْلُهُ.

“Аллаһ Тағаланың азабынан сақтанып туысқанмен қатынасын үзбегеннің ғұмыры ұзақ, байлығы мол болады. Әрі ондай адам отбасының сүйіспеншілігіне бөленеді.”

Хадисті Мухаммад ибн Кәсир р.л.ғ. риуаят етті

ИМАНДЫЛЫҚ ҚАҒИДАЛАРЫ

Отызыншы бап: Туысты құрметтеу

56 — حدثنا حَنُوفَةُ بن شَرِيح قال: حدثنا بقية، عن بحير، عن خالد بن

معدان، عن المقدام بن معدي كرب، أنه سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "إِنَّ اللَّهَ يُوصِيكُم بِأَمْهَاتِكُمْ، ثُمَّ يُوصِيكُم بِأُمَّهَاتِكُمْ، ثُمَّ يُوصِيكُم بِأُمَّهَاتِكُمْ، ثُمَّ يُوصِيكُم بِالْأَقْرَبِ فَلِأَقْرَبِ"

“Аллаһ Тағала сендерге алдымен аналарыңды құрметтеуді, одан кейін тағы да аналарыңды құрметтеуді, кейін тағы да аналарыңды құрметтеуді, одан кейін әкелеріңді, ал одан кейін жақындық дәрежесіне қарай туысқандарыңды құрметтеуді бұйырады.”

Хадисті Хайуа ибн Шарих р.л.ғ. риуаят етті

57 — حدثنا موسى بن إسماعيل قال: حدثنا الخُزرج بن عثمان — أبو

الخطاب — السعدي قال: أخبرني أبو أيوب سليمان — مولى عثمان بن عفان — قال: جاءنا أبو هريرة، عَشِيَّةَ الْخَمِيسِ، لَيْلَةُ الْجُمُعَةِ فَقَالَ: أُخْرِجْ عَلَيَّ كُلَّ قَاطِعِ رَحِمٍ لَمَّا قَامَ مِنْ عِنْدَنَا. فَلَمْ يَقُمْ أَحَدٌ. حَتَّى قَالَ ثَلَاثًا. فَأَتَى فَتَى عَمَّةَ لَهُ قَدْ صَرَمَهَا مِنْذُ سَنَتَيْنِ. فَدَخَلَ عَلَيْهَا: فَقَالَتْ لَهُ: يَا ابْنَ أَخِي! مَا جَاءَ بِكَ؟ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ كَذَا وَكَذَا. قَالَتْ: ارْجِعْ إِلَيْهِ فَسَلْهُ لِمَ قَالَ ذَلِكَ؟ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: أَنَّ أَعْمَالَ بَنِي آدَمَ تُعْرَضُ عَلَى اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى عَشِيَّةَ كُلِّ خَمِيسٍ لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ. فَلَا يَقْبَلُ عَمَلٌ قَاطِعِ رَحِمٍ

“Бейсенбі күнінің кешінде, яғни жұманың түнінде бізге Әбу һурайра р.л.ғ. келді. Кейін тұрып: “Мен туыстық қатынасты үзуге қарсымын!” — деді. Арамыздан ешкім орнынан тұрмады. Әбу һурайра р.л.ғ. сөзін үш қайталады. Бұл сөзді естіген бір жігіт екі жылдан бері

катынаспай қойған әке жағынан болған туыс әпкесіне барды. Оны көрген туыс әпкесі: “Ей, бауырым! Не үшін келдің?” — деп сұрады.

Мен Әбу Һурайраның р.л.ғ.: “Мен туыстық қатынасты үзуге қарсымын!” — дегенін естідім.

Оған барып ол бұл сөзді не себептен айтқанын сұра.

Жігіт Әбу Һурайраға р.л.ғ. барып ол әлгі сөзді не себептен айтқанын сұрайды. Сонда Әбу Һурайра р.л.ғ.: “Мен Нәбидің с.ғ.с.: “Әрбір бейсенбінің кешінде, яғни жұманың түнінде адам баласының амалдары Аллаһ Тағалаға көрсетіліп (қабыл етіледі, тек) туыстық қатынасты үзгеннің амалы қабыл етілмейді” — деп айтқанын естідім” — деді.”

Хадисті Әбу Айюб Сұлайман р.л.ғ. риуаят етті

Отыз бірінші бап: Туыстық қатынасты үзу — Аллаһ Тағаланың рахметінен қол үзу

58 — حَدَّثَنَا عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى قَالَ: أَخْبَرَنَا سُلَيْمَانُ أَبُو آدَمَ قَالَ،

سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي أَوْفَى يَقُولُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: "إِنَّ الرِّحْمَةَ لَا تَنْزِلُ عَلَى قَوْمٍ فِيهِمْ قَاطِعٌ رَحِمٍ"

“Бір қауымда туыстық қатынасты үзгендер бар болса, ол қауымға Аллаһ Тағаланың рахметі түспейді.”

Хадисті Убайдуллаһ ибн Муса р.л.ғ. риуаят етті

Отыз екінші бап: Туыстық қатынасты үзу—күнә

59 — حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي اللَّيْثُ قَالَ: حَدَّثَنِي عَقِيلٌ،

عَنْ ابْنِ شَهَابٍ، أَخْبَرَنِي مُحَمَّدُ بْنُ جَبْرِ بْنِ مَطْعَمٍ، أَنَّ جَبْرَ بْنَ مَطْعَمٍ أَخْبَرَهُ، أَنَّهُ

ИМАНДЫЛЫҚ ҚАФИДАЛАРЫ

سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: "لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ رَحِمَ"

“Туыстық қатынасты үзген адам жәннатқа кірмейді.”

Хадисті Абдуллаһ ибн Солих р.л.г. риуаят етті

60 — حَدَّثَنَا حِجَّاجُ بْنُ مَنْهَالٍ قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ قَالَ: أَخْبَرَنِي مُحَمَّدُ بْنُ

عبد الجبار قال: سمعت محمد بن كعب، أنه سمع أبا هريرة يحدث عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "إِنَّ الرَّحِمَ شَجَنَةٌ مِنَ الرَّحْمَنِ. تَقُولُ: يَا رَبِّ! إِنِّي ظَلَمْتُ. يَا رَبِّ! إِنِّي قَطَعْتُ. يَا رَبِّ! إِنِّي، إِنِّي. فَيَجِئُهَا: أَلَا تَرْضَيْنَ أَنْ أَقْطِعَ مَنْ قَطَعَكَ وَأَصْلَ مَنْ وَصَلَكَ؟

“Туыстық - Аллаһ Тағаланың “Рақымды” сипатының атауынан жаратылған. Туыстардың арасында қатынас үзілгенде “туыстық”: “Я, Рабым! Мен зұлымдыққа ұшырадым. Я, Раббым! Мен үзілдім. Я, Раббым! Мені былай да кемсітті, былай да кемсітті” — деп шағымданады. Сонда Аллаһ Тағала: “Сені (яғни, туыстық қатынасты) үзгенді рақымымнан мақрұм етемін, ал сені (яғни, туыстық қатынасты) сақтағанды рақымыма бөлеймін. Осылай етсем разы боласың ба?” — дейді.”

Хадисті Әбу Һурайра р.л.г. риуаят етті

Отыз үшінші бап: Туыстық қатынасты үзудің бұл дүниедегі жазасы

61 — حَدَّثَنَا آدَمُ قَالَ: حَدَّثَنَا شُعْبَةُ قَالَ: حَدَّثَنَا عَيْنَةُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ

قال: سمعت أبي يحدث عن أبي بكره قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "مَا مِنْ ذَلْبٍ أُخْرِيَ أَنْ يُعْجَلَ اللَّهُ لِصَاحِبِهِ الْعُقُوبَةُ فِي الدُّنْيَا، مَعَ مَا يَدْخُرُ لَهُ فِي الْآخِرَةِ، مِنْ قَطِيعَةِ الرَّحِمِ وَالْبَغْيِ"

“Аллаһ Тағала осы дүниеде кешіктірмей жазалауына және Ақыретте қатты азаппен азаптауына азғындық пен туған-туысқанмен қатынасты үзуден басқа себеп болатын күнә жоқ.”

Хадисті Абдуллаһ ибн Язид р.л.г. риуаят етті

Отыз төртінші бап: Туыстық қатынаста-санаспау

62 – حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ كَثِيرٍ قَالَ: أَخْبَرَنَا سُفْيَانُ، عَنْ الْأَعْمَشِ وَالْحَسَنِ بْنِ عَمْرٍو وَفِطْرِ، عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو. قَالَ سُفْيَانُ: لَمْ يَرْفَعَهُ الْأَعْمَشُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَفَعَهُ الْحَسَنُ وَفِطْرٌ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "لَيْسَ الْوَاصِلُ بِالْمُكَافِي. وَلَكِنَّ الْوَاصِلَ الَّذِي إِذَا قُطِعَتْ رَحْمَةُ وَصَلَهَا"

“Туған-туыспен санасып (яғни, ол бергенімді немен қайтарады деп) жасалған қатынас қатынасқа жатпайды. (Арада есеп болмай) үзілген қарым-қатынасты қайта жалғастыру ниетімен жасалған қатынас нағыз қатынасқа жатады.”

Хадисті Мухаммад ибн Кәсир р.л.г. риуаят етті

Отыз бесінші бап: Мұсылман болмай тұрып істеген жақсылықтың қабыл болуы

63 – حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمَانِ قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ عَنْ الزُّهْرِيِّ قَالَ: أَخْبَرَنِي عُرْوَةُ بْنُ الزُّبَيْرِ، أَنَّ حَكِيمَ بْنَ حِزَامٍ أَخْبَرَهُ، أَنَّهُ قَالَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَرَأَيْتَ أُمُورًا كُنْتُ أَتَحَنَّنُ بِهَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ مِنْ صِلَةٍ وَعَقَاقَةٍ وَصَدَقَةٍ، فَهَلْ لِي فِيهَا أَجْرٌ؟ قَالَ حَكِيمٌ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "أَسْلَمْتُ"

ИМАНДЫЛЫҚ ҚАФИДАЛАРЫ

عَلَى مَا سَلَفَ مِنْ خَيْرٍ

“Хаким ибн Хизам Нәбиден с.ғ.с.: “Жәһилиятта (яғни, әлі мұсылман болмаған кезімде) мен туған-туыспен қатынаста болатынмын, құлды азат етіп садақа беретінмін. Осы істегенімнің мен үшін сауабы бар ма?” — деп сұрағанда Ол с.ғ.с.: “Сен істегенің қабыл етілген күйде мұсылман болдың (яғни, сауабы бар)” — деп жауап берді.”

Хадисті Әбул-Йаман р.л.ғ. риуаят етті

Отыз алтыншы бап: Қыз балаға дұрыс тәрбие беру

64 — حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ قَالَ: حَدَّثَنَا حَرْمَلَةُ بْنُ عِمْرَانَ أَبُو حَفْصٍ التَّجِيبِيُّ، عَنْ أَبِي-عُثْمَانَ الْمُعَاظِرِيِّ، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: "مَنْ كَانَ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ، وَصَبَرَ عَلَيْهِنَّ، وَكَسَاهُنَّ مِنْ جَدَّتِهِ، كُنَّ لَهُ حِجَابًا مِنَ النَّارِ"

“Мен Расулуллаһ с.ғ.с.: “Кімнің үш қызы болып, ол оларға дұрыс тәрбие берсе, маңдай терімен тапқанымен киіндіріп бақса, олар (яғни, қыздарды тәрбиелеп өсіргені) ол үшін тозақ отынан қалқан болады” — дегенін естідім.”

Хадисті Бұқба ибн Ғамир р.л.ғ. риуаят етті

65 — حَدَّثَنَا الْفَضْلُ بْنُ دُكَيْنٍ قَالَ: حَدَّثَنَا فَطْرٌ، عَنْ شَرَحْبِيلٍ قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "مَا مِنْ مُسْلِمٍ تَذَرُكُهُ ابْنَتَانِ، فَيَحْسِنُ صُحْبَتَهُمَا، إِلَّا أَدْخَلْنَاهُ الْجَنَّةَ"

“Егер мұсылманның екі қызы болып, ол оларды дұрыс тәрбиелеп өсірген болса, сол екі қызы оның жәннатқа кіруіне себепкер болады.”

Хадисті Ибн Аббас р.л.ғ. риуаят етті

66 – حَدَّثَنَا أَبُو النُّعْمَانِ قَالَ: حَدَّثَنَا سَعِيدُ بْنُ يَزِيدَ قَالَ: حَدَّثَنِي عَلِيُّ بْنُ يَزِيدَ قَالَ: حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْمَكْدَرِ. أَنَّ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ حَدَّثَهُمْ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَنْ كَانَ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ، يَزُودُهُنَّ، وَيَكْفِيَهُنَّ، وَيَرْحَمُهُنَّ، فَقَدْ وَجِبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ الْبَتَّةَ" فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ بَعْضِ الْقَوْمِ: وَثْنَتَيْنِ، يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: "وِثْنَتَيْنِ"

“Расулуллаһ с.ғ.с.: “Кімнің үш қызы болып, ол оларға қамқорлық жасаса, қайырымдылық қылып қамтамасыз етсе, оған әлбетте жәннат нәсіп болады.” — деді. Адамдардың ішінен біреу: “Я, Расулуллаһ с.ғ.с.! Оның екі қызы болса қандай болады?” — деді. Расулуллаһ с.ғ.с.: “Екі қызы болса да солай” — деп жауап берді.”

Хадисті Жәбир ибн Абдуллаһ р.л.ғ. риуаят етті

Отыз жетінші бап: Апа-қарындасқа қамқорлық ету

67 – حَدَّثَنَا عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ الْعَزِيزِ بْنُ مُحَمَّدٍ، عَنْ سَهِيلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مَكْمَلٍ، عَنْ أَيُّوبَ بْنِ بَشِيرٍ الْمَعَاوِيِّ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "لَا يَكُونُ لِأَحَدٍ ثَلَاثُ بَنَاتٍ، أَوْ ثَلَاثُ أَخَوَاتٍ فَيُحْسِنُ إِلَيْهِنَّ، إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ"

“Кімнің үш қызы немесе үш апа-қарындасы болып оларға қамқорлық ететін болса, ол міндетті түрде жәннатқа кіреді.”

Хадисті Абдул-Азиз ибн Абдуллаһ р.л.ғ. риуаят етті

ИМАНДЫЛЫҚ ҚАҒИДАЛАРЫ

Отыз сегізінші бап: Күйеуінен ажырасқан

Қызға қамқорлық ету

68 – حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ صَالِحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي مُوسَى بْنُ عَلِيٍّ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِسَرَّاقَةٍ بِنِ جُعْشَمٍ: "أَلَا أَدُلُّكَ عَلَىٰ أَعْظَمِ الصَّدَقَةِ، أَوْ مِنْ أَعْظَمِ الصَّدَقَةِ" قَالَ: بَلَى، يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: "ابْتِئْكَ مَرْدُودَةً إِلَيْكَ، لَيْسَ لَهَا كَاسَبٌ غَيْرُكَ"

“Нәби с.ғ.с. Сурақа ибн Жұшамға р.л.ғ.: “Мен саған ең абзал садақаның не екенін айтайын ба?” — дегенде, Сурақа р.л.ғ.: “Әрине, айтыңыз” — деді.

- Күйеуінен ажырасқан қызың қолыңа келгенде оған қамқорлық етуің. Себебі, оның өзінен басқа қамқоршысы болмайды.

Хадисті Абдуллаһ ибн Солих р.л.ғ. риуаят етті

69 – حَدَّثَنَا حَيْوَةُ بْنُ شَرِيحٍ قَالَ: حَدَّثَنَا بَقِيَّةٌ، عَنْ بَجْرِ، عَنْ خَالِدٍ، عَنْ الْمَقْدَامِ بْنِ مَعْدَى كَرَبٍ، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: "مَا أَطْعَمْتَ نَفْسَكَ فَهُوَ لَكَ صَدَقَةٌ. وَمَا أَطْعَمْتَ وَلَدَكَ فَهُوَ لَكَ صَدَقَةٌ. وَمَا أَطْعَمْتَ زَوْجَكَ فَهُوَ لَكَ صَدَقَةٌ. وَمَا أَطْعَمْتَ خَادِمَكَ فَهُوَ لَكَ صَدَقَةٌ"

“Сен өз жаныңды баққаның - сен үшін садақа. Балаңды тамақтандырғаның да сен үшін садақа. Жарыңды тамақтандырғаның - ол да сен үшін садақа. Қызметшіңді тамақтандырғаның да — сен үшін садақа.”

Хадисті Абдуллаһ ибн Солих р.л.ғ. риуаят етті

Отыз тоғызыншы бап: Қыз балаға өлім тілемеу

70 – حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ مَهْدِيٍّ، عَنْ سَفْيَانَ، عَنْ عَثْمَانَ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ أَبِي الرَّوَاحِ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَجُلًا كَانَ عِنْدَهُ وَلَةٌ بَنَاتٌ. فَتَمَتَّى مَوْتُهُنَّ. فَغَضِبَ ابْنُ عُمَرَ فَقَالَ: أَأَنْتَ تَرَزُقُهُنَّ؟

“Жанұясында ұл баласы болмай, тек қыз балалары болған бір адам Ибн Омардың р.л.ғ. жанында тұрып қыздарына өлім тіледі. Оның бұл ниетіне ашуы келген Ибн Омар р.л.ғ.: “Оларға ризық беретін сенсің бе?” – деді.” *Хадисті Абдуллаһ ибн Солих р.л.ғ. риуаят етті*

Қырқыншы бап: Бала – дүниенің хош иісі

71 – حَدَّثَنَا مُوسَى قَالَ: حَدَّثَنَا مَهْدِيٌّ بْنُ مَيْمُونٍ قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي يَعْقُوبَ، عَنْ ابْنِ أَبِي نُعْمٍ قَالَ: كُنْتُ شَاهِدًا لِابْنِ عُمَرَ، إِذْ سَأَلَهُ رَجُلٌ عَنْ دَمِ الْبُعُوضَةِ فَقَالَ: مِمَّنْ أَأَنْتَ؟ فَقَالَ: مِنْ أَهْلِ الْعِرَاقِ. فَقَالَ انْظُرُوا إِلَيَّ هَذَا يَسْأَلُنِي عَنْ دَمِ الْبُعُوضَةِ، وَقَدْ قَتَلُوا ابْنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: "هُمَا رِيحَانِي مِنَ الدُّنْيَا"

“Мен Ибн Омардың р.л.ғ. жанында едім. Бір адам шыбын-шіркейдің киімге жағылған қаны жайында сұрады. Ибн Омар р.л.ғ. одан: “Сен қай жерденсің?” – деп сұрады. Ол: “Ирактанмын” – деп жауап берді. Сонда Ибн Омар р.л.ғ. тандана: “Мынаған қараңыздаршы. Бұл менен шыбын-шіркейдің қаны жайында сұрайды. Нәбидің с.ғ.с. немересің өлтірген осылар (яғни, ирақтықтар) емес пе?! Ал, мен Нәбидің с.ғ.с.: “Ол екеуі (яғни, немерелері Хасан мен Хусейн) бұл дүниенің хош иісі” – деп айтқанын естігемін” – деді.”

Хадисті Ибн Әби Нуъм р.л.ғ. риуаят етті

ИМАНДЫЛЫҚ ҚАҒИДАЛАРЫ

Қырық бірінші бап: Баланы еркелету

72 – حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ قَالَ: حَدَّثَنَا حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَدِيِّ ابْنِ ثَابِتٍ قَالَ: سَمِعْتُ الْبَرَاءَ يَقُولُ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالْحَسَنُ – صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ – عَلَى عَاتِقِهِ، وَهُوَ يَقُولُ: "اللَّهُمَّ! إِنِّي أَحِبُّهُ فَأَحِبَّهُ"

“Мен Нәбидің с.ғ.с. Хасанды р.л.ғ. мойнына отырғызып алып: “Я, Тәнірім! Мен Хасанды жақсы көремін. Оны басқалардың сүйіспеншілігіне бөлей гөр” – деп тілегенін көрдім.”

Хадисті Әл-Барра ибн Ғазиб р.л.ғ. риуаят етті

Қырық екінші бап: Ананың рақымдылығы

73 – حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ أَبِرَاهِيمَ قَالَ: حَدَّثَنَا ابْنُ فَضَالَةَ قَالَ: حَدَّثَنَا بَكْرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْمُرَزِيُّ، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ: جَاءَتْ امْرَأَةٌ إِلَى عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فَأَعْطَتْهَا عَائِشَةُ ثَلَاثَ تَمَرَاتٍ. فَأَعْطَتْ كُلَّ صَبِيٍّ لَهَا تَمْرَةً، وَأَمْسَكَتْ لِنَفْسِهَا تَمْرَةً. فَأَكَلَ الصَّبِيَّانُ التَّمْرَتَيْنِ وَنَظَرَا إِلَى أُمِّهِمَا. فَعَمِدَتْ إِلَى التَّمْرَةِ فَشَقَّتْهَا. فَأَعْطَتْ كُلَّ صَبِيٍّ نِصْفَ تَمْرَةٍ. فَجَاءَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَخْبَرَتْهُ فَقَالَ: وَمَا يُعْجِبُكَ مِنْ ذَلِكَ؟ لَقَدْ رَحِمَهَا اللَّهُ بِرَحْمَتِهَا صَبِيَّهَا

“Айша анамызға бір әйел келді. Айша анамыз оған үш құрма берді. Әлгі әйел құрманың скеуін екі баласына беріп, біреуін өзіне алып қалды. Екі баласы құрмаларын жеп болғаннан кейін анасына қараған еді, ол қолындағы құрмасын да екіге бөліп берді. Нәби с.ғ.с. үйіне келгеннен кейін Айша анамыз болған оқиғаны айтты. Сонда Нәби с.ғ.с.: “Мұның несіне таңданасың? Ол әйел екі баласына рақымдылық еткеннен кейін Аллаһ Тағала оның өзін де рахметіне бөледі.”

Қырық үшінші бәп: Баланы еркелетіп сүйу

74 – حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يُوسُفَ قَالَ: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ هِشَامٍ، عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: جَاءَ أَغْرَابِيُّ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: أَتَقْبَلُونَ الصَّبْيَانَكُمْ؟ فَمَا تُقْبِلُهُمْ. فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "أَوْأَمَلُكَ لَكَ أَنْ تَرْعَ اللَّهَ مِنْ قَلْبِكَ الرَّحْمَةَ؟"

“Бір бәдәуи (шөл дала тұрғыны) Нәбиге с.ғ.с. келіп: “Сендер балаларыңды еркелетіп сүйесіңдер ме? Біз балаларымызды еркелетіп сүйеміз” – деді. Сонда Нәби с.ғ.с. оған: “Аллаһ Тағала жүрегіңде мейірімділік сезімін салмаған болса, -менің қолымнан не келеді” – деп жауап берді.”

Хадисті Айша р.л.г. риуаят етті

75 – حَدَّثَنَا أَبُو الْيَمَانِ قَالَ: أَخْبَرَنَا شُعَيْبٌ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ: أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَبَّلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ، وَعِنْدَهُ الْأَفْرَعُ بْنُ حَابِسٍ التَّمِيمِيُّ جَالِسٌ. فَقَالَ الْأَفْرَعُ: إِنَّ لِي عَشْرَةَ مِنَ الْوَلَدِ. مَا قَبَّلْتُ مِنْهُمْ أَحَدًا. فَتَنَظَّرَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ قَالَ: "مَنْ لَا يَرْحَمَ لَا يَرْحَمْ"

“Расулуллаһ с.ғ.с. Атидің р.л.г. ұлы Хасанды р.л.г. бетінен сүйді. Оны Расулуллаһтың с.ғ.с. жанында отырған Әл-Акраб ибн Хабис Әт-Тамими көріп: “Менің он балам бар. Алайда осы уақытқа дейін мен оның біреуін де еркелетіп сүйген емеспін” – деді. Сонда Расулуллаһ с.ғ.с. оған қарап: “Басқаларға мейірімділік етпегеннің өзі де мейірімділікке бөленбейді” – деді.”

Хадисті Әбу Һурайра р.л.г. риуаят етті

ИМАНДЫЛЫҚ ҚАҒИДАЛАРЫ

Қырық төртінші бап: Әкенің баласына қатысты міндеті

76 – حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ قَالَ: حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنْ الْوَلِيدِ بْنِ غَيْرِ بْنِ أَوْسٍ. أَنَّهُ سَمِعَ أَبَاهُ يَقُولُ: كَانُوا يَقُولُونَ: الصَّلَاةُ مِنَ اللَّهِ، وَالْأَدَبُ مِنَ الْآبَاءِ

“Олар (яғни, сахабалар): “Тақуалық - Аллаһ Тағаладан, ал өдептілік - әкеден (яғни, Аллаһ Тағала тағдырға тақуалықты жазғаннан кейін әкенің міндеті - баланы өдептілікке үйрету)” — деп айтатын.”

Хадисті Мухаммад ибн Абдуллаһ р.л.ғ. риуаят етті

77 – حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَامٍ قَالَ: أَخْبَرَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى الْقُرَشِيُّ، عَنْ دَاوُدَ بْنِ أَبِي هِنْدٍ، عَنْ عَامِرِ بْنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ حَدَّثَهُ. أَنَّ أَبَاهُ انْطَلَقَ بِهِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَحْمِلُهُ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي أَشْهَدُكَ أَنِّي قَدْ تَحَلَّيْتُ النُّعْمَانَ كَذَا وَكَذَا. فَقَالَ: «أَكُلْ وَلَدَكَ تَحَلَّيْتُ؟» قَالَ: لَا، قَالَ: «فَأَشْهَدُ غَيْرِي»، ثُمَّ قَالَ: «أَلَيْسَ يَسُرُّكَ أَنْ يَكُونُوا فِي الْبَرِّ سَوَاءً؟» قَالَ: بَلَى، قَالَ: «فَلَا، إِذَا»

“Ұлын көтерген Башир р.л.ғ. Расулуллаһтың с.ғ.с. алдына келіп: “Я, Расулуллаһ с.ғ.с., мен ұлым Ән-Нұғманды р.л.ғ. көтеріп алып жүргеніме сізді куә еткім келеді” — деді. Сонда Расулуллаһ с.ғ.с.: “Сіз барлық баланыңды осылай көтересіз бе?” — деді.

- Жок.

- Ондай болса, менен басқа біреуді куә етіңіз.

Кейін Расулуллаһ с.ғ.с. Баширден р.л.ғ.: “Балаларыңыз жақсылықты бірдей көргені сені қуандырмай ма?” — деп сұрағанда, Башир р.л.ғ.: “Әрине, қуандырады” — деп жауап берді.

- Ондай болса, мен әділетсіз істе куәгер бола алмаймын.

Хадисті Мухаммад ибн Саләм р.л.г. риуаят етті

Қырық бесінші бап: Басқаларға мейірімділік ету

78 — حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْعَلَاءِ قَالَ: حَدَّثَنَا معاوية بن هشام، عن شيان، عن فراس، عن عطية، عن أبي سعيد، عن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "مَنْ لَا يَرْحَمَ لَا يَرْحَمْ"

“Нәби с.ғ.с.: “Басқаларға мейірімділік етпегеннің өзі де мейірімділікке бөленбейді” — деді.”

Хадисті Әбу Сағид р.л.г. риуаят етті

79 — حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ سَلَامٍ قَالَ: أَخْبَرَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ، عَنِ الْأَعْمَشِ، عَنْ زَيْدِ بْنِ وَهَبٍ وَأَبِي ظَبْيَانَ، عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "لَا يَرْحَمُ اللَّهُ مَنْ لَا يَرْحَمُ النَّاسَ"

“Аллаһ Тағала адамдарға рақымдылық етпегенді рахметіне бөлемейді.”

Хадисті Жәрир ибн Абдуллаһ р.л.г. риуаят етті

80 — عَنْ عَبْدِ، عَنْ هِشَامٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَاسٌ مِنَ الْأَعْرَابِيِّ. فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ مِنْهُمْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَتَقْبَلُونَ الصَّيَّانَ؟ فَوَاللَّهِ مَا نَقْبَلُهُمْ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "أَوْأَمَلِكُ لَكَ أَنْ كَانَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ نَزَعَ مِنْ قَلْبِكَ الرَّحْمَةَ؟"

“Нәбиге с.ғ.с. бір топ бәдәуилер келіп олардың біреуі: “Я, Расулуллаһ с.ғ.с.! Сендер балаларыңды еркелетіп сүйесіңдер ме? Аллаһ Тағаламен ант етемін, біз балаларымызды еркелетіш сүйеміз” — деді. Сонда Расулуллаһ с.ғ.с. оған: “Аллаһ Тағала жүрегіне мейірімділік сезімін

ИМАНДЫЛЫҚ ҚАҒИДАЛАРЫ

салмаған болса менің қолымнан не келеді” — деп жауап берді.”

Хадисті Айша р.л.ғ. риуаят етті

81 — حَدَّثَنَا أَبُو النُّعْمَانِ قَالَ: حَدَّثَنَا حَمَادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ عَاصِمٍ، عَنْ أَبِي عَثْمَانَ، أَنَّ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ اسْتَعْمَلَ رَجُلًا. فَقَالَ الْعَامِلُ: إِنَّ لِي كَذًا وَكَذًا مِنَ الْوَلَدِ، مَا قَبِلْتُ وَاحِدًا مِنْهُمْ. فَرَعَمَ عُمَرُ، أَوْ قَالَ عُمَرُ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَا يَرْحَمُ مِنْ عِبَادِهِ إِلَّا أَتْرَهُمْ

“Омардың р.л.ғ. қолында қызмет қылып жүрген бір адам бар еді. Бір күні сол адам: “Менің пәленше балам бар, алайда осы кезге дейін мен оның біреуін де еркелетіп бетінен сүйген емеспін” — деген еді Омар р.л.ғ. оның бұл сөзіне: “Аллаһ Тағала құлдарының ең мейірімділерін ғана рақмет етеді” — деді.”

Хадисті Мухаммад ибн Абдуллаһ р.л.ғ. риуаят етті

Мазмұны

Кіріспе	3
Бірінші бап: Аллаһ Тағаланың рақымдылығы	5
Екінші бап: Ата-анаға жақсылық істеу	6
Үшінші бап: Анаға жақсылық істеу	7
Төртінші бап: Әкеге жақсылық істеу	8
Бесінші бап: Зұлымдық еткен болса да ата-анаға жақсылық ету	9
Алтыншы бап: Ата-анаға жұмсақ сөйлеу	10
Жетінші бап: Ата-ана өсіріп жеткізгеннің қарызы	11
Сегізінші бап: Ата-ананы қадірлемеу	14
Тоғызыншы бап: Ата-анаға тіл тигізген Аллаһ Тағаланың лағынетіне ұшырайды	15
Оныншы бап: Күнә болмаған істе ата-анаға мойынсұну	16
Он бірінші бап: Қартайған шағында ата-анаға қарамаған тозаққа кіреді	18
Он екінші бап: Аллаһ Тағала ата-анасына жақсылық істегеннің ғұмырын ұзақ етеді	18
Он үшінші бап: Мушрик (Аллаһ Тағалаға серік қосушы) болған ата-ана үшін жарылқау тіленбейді	19
Он төртінші бап: Мушрик (Аллаһ Тағалаға серік қосушы) болса да ата-анаға жақсылық істеу	19
Он бесінші бап: Ата-ананы балағаттамау	22
Он алтыншы бап: Ата-ананы қадірлемеудің жазасы	23
Он жетінші бап: Ата-ана көз жасын төгуінен сақтану	24
Он сегізінші бап: Ата-ананың дұғасы	24

ИМАНДЫЛЫҚ ҚАҒИДАЛАРЫ

Он тоғызыншы бап: Басқа дінде болған ата-ананың мұсылман болуын тілеу	25
Жиырма бесінші бап: Дүниеден өткен ата-анаға жақсылық істеу	26
Жиырма бірінші бап: Әкенің достарын құрметтеу	28
Жиырма екінші бап: Достық - ұрпақтан ұрпаққа өтетін мирас	29
Жиырма үшінші бап: Баласы әкесін атымен атамайды, одан бұрын отырмайды және жолын кеспейді	29
Жиырма төртінші бап: Әкені лақаб атымен атау	30
Жиырма бесінші бап: Туыстық қатынасты үзбеу	30
Жиырма алтыншы бап: Туысқанға жақсылық істеу арқылы қатынаста болу	31
Жиырма жетінші бап: Туысқанмен қатынасты болудың артықшылығы	33
Жиырма сегізінші бап: Туысқанмен қатынаста болғанның ғұмыры ұзақ	35
Жиырма тоғызыншы бап: Туысқанмен қатынаста болған Аллаһ Тағаланың сүйіспеншілігіне бөленеді	35
Отызыншы бап: Туысты құрметтеу	36
Отыз бірінші бап: Туыстық қатынасты үзу — Аллаһ Тағаланың рахметінен қол үзу	37
Отыз екінші бап: Туыстық қатынасты үзу — күнә	37
Отыз үшінші бап: Туыстық қатынасты үзудің бұл дүниедегі жазасы	38
Отыз төртінші бап: Туыстық қатынаста - санаспау	39
Отыз бесінші бап: Мұсылман болмай тұрып істеген	

жақсылықтың кабыл болуы	39
Отыз алтыншы бап: Қыз балаға дұрыс тәрбие беру	40
Отыз жетінші бап: Ана-карындасқа қамқорлық ету	41
Отыз сегізінші бап: Күйеуінен ажырасқан қызға қамқорлық ету	42
Отыз тоғызыншы бап: Қыз балаға өлім тілемей	43
Қырқыншы бап: Бала – дүниенің хош иісі	43
Қырық бірінші бап: Баланы мойынға отырғызып еркелету	44
Қырық екінші бап: Анасы баласына рақымдылық етуі	44
Қырық үшінші бап: Баланы еркелетіп сүю	45
Қырық төртінші бап: Әкенің баласына қатысты міндеті	46
Қырық бесінші бап: Басқаларға мейірімділік ету	47

Имам Бухари

Имандылық қағидалары

Баспаның бас директоры	<i>Ә.Көпіш</i>
Өндіріс бастығы	<i>Қ.Оспанова</i>
Редакторы	<i>Ж.Мәзбаева</i>
Суретшісі	<i>Қ.Сырлыбаев</i>
Техникалық редакторы	<i>Д.Омарғалиева</i>
Компьютерде қалыптаған	<i>Р.Жарипова</i>

Басуға 22.05.08 ж. қол қойылды. Пішімі 60x84¹/₄.
 Офсеттік қағаз. Шартты баспа табағы 3,3. Есептік баспа
 табағы 4,7. Таралымы 500 дана.

“Өнер” баспасының мекенжайы:
 050009, Алматы қ., Абай даңғылы, 143; Баспалар үйі, 2-қабат.
 Тел: 8(727) 395-52-06; 395-52-08, 394-37-74
 E-mail: Oner2006@mail.ru; Oner@mail.kz

